

Geheimen van de 'Second Founding Fathers'

Trilogie I: 'De Röell-Code'

Acte II

Giganten in Sluimermodus

Door H.V. Anderz

Van H.V. Anderz zijn de volgende boeken verschenen of in voorbereiding:

Geschiedenis van het Voetbal:

- Voetbalfinales (Niet meer leverbaar)
- Het Internationale Clubvoetbal
- 150 Jaar Voetbalfinales

Geschiedenis van het Schaatsen:

- De Olympische Geschiedenis van het Langebaan Schaatsen van 1924 t/m 2022
 - Het Langebaan Schaatsen in het Coronajaar 2020-2021
 - Het Langebaan Schaatsen in het Olympische Jaar 2021-2022

Geschiedenis van het Wielrennen:

- De Geschiedenis van de Ronde van Frankrijk van 1903 t/m 2017
- De Geschiedenis van de Ronde van Italië van 1909 t/m 2017
- De Geschiedenis van de Ronde van Spanje van 1935 t/m 2017
 - De drie grote Wielerrondes van 2018
 - De drie grote Wielerrondes van 2019
 - De drie grote Wielerrondes van 2020
 - De drie grote Wielerrondes van 2021
 - De drie grote Wielerrondes van 2022

Historische Fictie: Geheimen van de Second Founding Fathers: De Röell-Code:

- Eerste Yarn: 'Het Ontwaken van Giganten'
- Tweede Yarn: 'Giganten in Sluimermodus'
- Derde Yarn: 'Giganten in Actie' (In voorbereiding)
- Supplement bij 'De Röell-Code' (In voorbereiding)

'History will be kind to me, for I intend to write it.'

- Winston Churchill

'But, what if history has been manipulated for ages?'

- Hugo-Victor Anderz

'The truth is out there..., but you're still not allowed to see it.'

- Unknown

Met dank aan de Amerikaanse auteurs van fantasie-, avontuur- en fictieverhalen uit het begin van de vorige eeuw, Edgar Rice Burroughs en Robert Ervin Howard, voor vele, vele uren leesplezier.

Opgedragen aan mijn familie en in het bijzonder aan mijn zoon Reinier.

H.V. Anderz

Giganten in Sluimermodus

Copyright © 2023 H.V. Anderz

Uitgegeven in eigen beheer bij BraveNewBooks

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Met dank aan Wikipedia en FotoSketcher.

Alle afbeeldingen, omslag- en kopfoto's boven de hoofstukken, zijn rechtevrij.

Bewerking omslag en alle andere afbeeldingen: H.V. Anderz.

Bron omslag: Luminas_Art via Pixabay

Tekst 'Visions' op blz. 7: Copyright © R.E. Howard / Tekening op blz. 7: Copyright © H.V. Anderz.

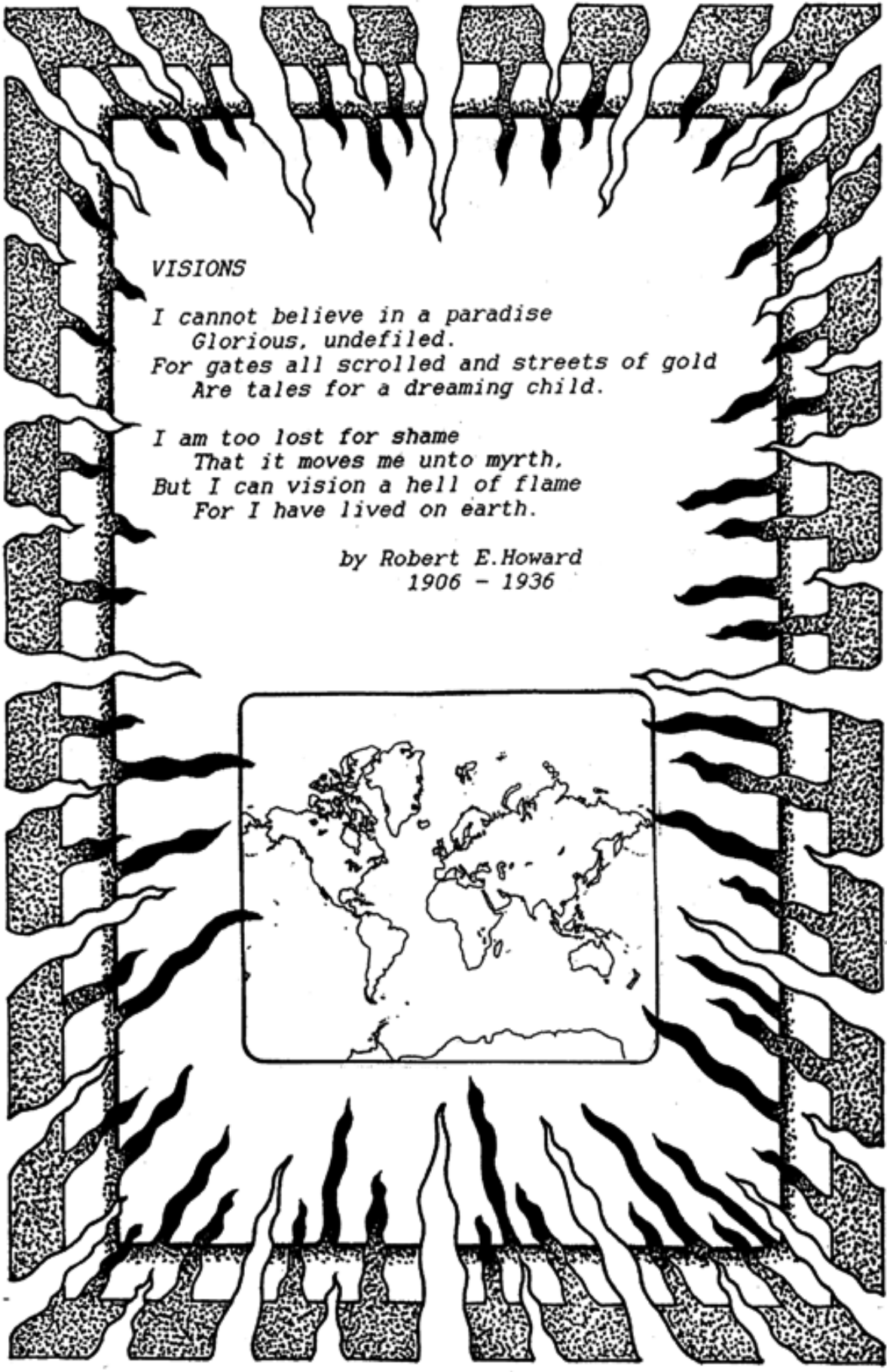
Eerste Druk

2023

www.bravenewbooks.nl

Copyright © 2023 H.V. Anderz

Elke overeenkomst met levende personen, ware gebeurtenissen en bestaande plaatsen, berust op louter toeval. Alle personages, gebeurtenissen en plaatsen zijn fictief gebruikt en verhouden zich op geen enkele manier tot een werkelijkheid van bestaande personen, gebeurtenissen en plaatsen.

VISIONS

*I cannot believe in a paradise
Glorious, undefiled.
For gates all scrolled and streets of gold
Are tales for a dreaming child.*

*I am too lost for shame
That it moves me unto myrth,
But I can vision a hell of flame
For I have lived on earth.*

*by Robert E. Howard
1906 - 1936*

Yarn

‘Op één of andere manier vormen zich in mijn hoofd al decennialang, allerlei in elkaar overlopende verhalen of sensaties. Noem het fantasie, noem het inspiratie, maar het overkomt me gewoon. Die verhalen passen wonderlijk genoeg steeds in elkaar, als was het een enorme puzzel. Ik noem zo’n verhalenpuzzel een Yarn. Hier in uw handen heeft u mijn tweede Yarn en er zitten er nog meer te dringen om uitgeschreven te worden, dus misschien volgen er nog wel meer.....?’

‘Eerst leken die verhalen in mijn hoofd allemaal op zichzelf staande epistels, maar steeds vaker en vooral nadat ik bij toeval of juist niet bij toeval, tijdens een bezoek aan Brugge een eeuwenoud en in de Oud-Picardische taal geschreven boek van Yves de Lessines, een Middeleeuwse monnik uit de Cisterciënzer-Abdij van Cambron in Henegouwen kocht, voor een schijntje van z’n waarde, blijkt die verhalenbrij in mijn hoofd nu ontward te worden en samen te smelten tot allemaal in elkaar hakende delen, delen van verhalen die elkaar aanvullen en zelfs elkaar lijken te completeren....’

H.V. Anderz.

--- --

N.B.: De monnik Yves de Lessines was van 1323 tot 1328 Prior in de Cisterciënzer-Abdij van Cambron in Henegouwen. Hij werd daar ook nog Abt en zou in 1329 zijn overleden. Hij en zijn geschriften zouden de inspiratiebron voor de voorspellingen van Michel de Nostredamus zijn geweest...

Voorwoord bij de Röell-Code: Acte II

Ik weet het nog heel precies, alsof het de dag van gisteren was. Het was op een mooie zomerse vrijdagavond tijdens een verjaardagsfeestje bij één van mijn collega's thuis. Het moet ergens halverwege de tachtiger jaren van de vorige eeuw geweest zijn. We werkten allemaal in het basisonderwijs en hadden elkaar van alles over ons werk te vertellen. Ook ik had mijn, zij het korte bijdrage geleverd over mijn favoriete onderdeel: verhalen vertellen..., en toen zei één van mijn collega's, een kleuterleidster: 'Je zou toch eens een boek moeten gaan schrijven...!'

Wel, daar heb ik toen lang en heel uitvoerig over nagedacht en in al die jaren na die bewuste verjaardag, groeide er een steeds complexer idee in mijn hoofd. Een heel complex verhaal. Ik ben het uiteindelijk ook gaan uitwerken, eigenlijk helemaal niet om het ooit uit te gaan geven, maar nu, zo'n dertig jaar later, nadat ik inmiddels al een aantal sportboeken, naslagwerken eigenlijk, het levenslicht had doen zien, is mijn eerste echte boek, van wat in mijn hoofd al een hele serie is geworden, in twee jaar door mij op papier gezet. Mijn eerste 'ei' was rond de kerst van 2018 gelegd en hier heeft u nu deel twee in handen. Mijn tweede Yarn! Moeilijker dan de eerste, omdat alles wel moest aansluiten.

Mijn schrijfproces heb ik wel eens vergeleken met het lopen over een paadje door een dicht begroeid bos. Een bos waarin je in de verte tussen alle takken en bladeren, een groot en steeds helderder wordend licht, terwijl je in die richting wandelt, langzaam steeds dichterbij ziet komen..... Wandelen door een bos, dat heb ik als natuurliefhebber vaak gedaan. Eén keer bleek dit wandelen zelfs de aanleiding op te leveren om te gaan starten met dit verhaal, een verhaal in inmiddels drie geplande delen, drie geplande Yarn's of Actes. Het was eind april 2011. Mijn vrouw en ik waren uitgenodigd om als publiek aanwezig te zijn bij de opname van het tv-programma 'Rondom 10' van de N.C.R.V., wat op Koninginnedag van dat jaar, integraal opgenomen en uitgezonden zou worden vanuit het toentertijd al enkele jaren leegstaande Paleis Soestdijk. We moesten vroeg in de avond al aanwezig zijn. Werden door presentatrice Ghislaine Plag ontvangen in de tot restaurant omgebouwde 'Orangerie' en kregen de kans om ook nog even door de, achter het paleis gelegen tuin te wandelen. Daar, tijdens die wandeling kreeg ik het verhaal in gedachten, wat ik voor het eerste hoofdstuk in het begin van mijn eerste boek, mijn eerste Yarn gebruikt heb en ook nu dus weer voor mijn tweede Yarn, mijn tweede Yarn die u nu in handen hebt, vervolgd heb. De omgeving van, en de sfeer rondom het Paleis, triggerde blijkbaar dit verhaal uit die eerste hoofdstukken in mijn gedachten. Een verhaal wat ik de volgende dag gelijk heb opgeschreven, om te voorkomen dat ik het weer zou vergeten....!

Januari 2023.

H.V. Anderz.

--- --

Tweede Yarn in de Serie:

Geheimen van de 'Second Founding Fathers'

De Röell-Code

Acte II

Giganten in Sluimermodus

De Röell-Code: Acte II: Dramatis Personae

Yarn:

Het woord of de uitdrukking 'Yarn' heeft in dit verhaal een aantal betekenissen. Het zijn de herinneringen, de sensaties van Hugo-Victor Anderz, die door allerlei oorzaken getriggerd worden, maar 'Yarn' is ook de mysterieuze man waar al die sensaties van Hugo naar toe lijken te wijzen...

- * Hugo-Victor Anderz (1954) en zijn vrouw Gea Krone (1956) uit Nesserveer. Zij zijn bij toeval in dit verhaal terecht gekomen, omdat Hugo extra-gevoelig blijkt te zijn voor allerlei prikkels uit het verleden. Prikkel die in zijn brein omgezet worden naar beschrijvingen van vroegere gebeurtenissen.
- * Hugo-Reinier (Hugo-R) is hun zoon (1995), hij woont op kamers in Amsterdam en studeert daar.

België:

Tijdens de speurtocht naar Isa-Naomi in de eerste Acte van deze Trilogie wordt een Belgische journalist het verhaal ingetrokken. Hij bijt zich er helemaal in vast en komt heel dicht bij antwoorden.

- * Axel Nord: Belgisch journalist uit het plaatsje Aywaille in de Ardennen. Getrouwd met April Smith.
- * Dik Talboom: Zoon van een Belgisch Luchtmacht-officier en freelance-assistent van Axel Nord.
- * Nora Pintens: Vriendin van Dik Talboom.
- * Rutger Vandebeker: Belgisch tri-atleet met een bijzonder verhaal.
- * Kolonel Dirk-Manuel Talboom: Belgisch Luchtmacht-officier en vader van Dik.

Atlantis Ltd. Nederland (Voormalige Organisatie G.O.O.D.):

Via gebeurtenissen uit de eerste Acte van deze Trilogie, zijn we er achter gekomen, dat Organisatie G.O.O.D. is opgericht door Prins Bernhard der Nederlanden in de rancuneuze nadagen van zijn leven. Deze organisatie (G.O.O.D.) is bij het begin van deze tweede Yarn helemaal opgegaan in 'Atlantis Ltd.'

- * Christina Thomassen (1980): 'White-One,' Commandant. Woont met vriend Vincent in Amsterdam.
- * Claes Vanderbaak (1973) en zijn vrouw Inge Soek (1978) uit Harmelen. Dochter Françoise (1998).
- * Will Norris (1975): Buitenland-Specialist. De vierde met deze naam.
- * Elisa van Tholen (1991).
- * Marga van Cramm (1972): 'White-Two,' Vice-Commandant van Atlantis Ltd. Nederland.
- * Aloisia Ritler (1988).
- * Hanna Dunn (1989).
- * Isa-Naomi Winston-Soames (1996): Eerst Stagiaire en later Undercover-Agente.
- * Richard-Benjamin (Ben) Winston-Soames (1990): China-Expert.

Frankrijk:

- * Jacqueline Pagnol-Bouvier (1920): Weduwe van de Franse auteur en film-régisseur Marcel Pagnol.
- * Mireille Ballestrazzi (1954): 'Madame le Commissaire.' Sinds 2012 Presidente van Interpol.
- * Noor La Boudrelle (1995): Stewardess met Frans-Indiase roots.
- * General Jean-Paul Philippe: Directeur van het 'Centre d'Essais de Lancement de Missiles.'

Atlantis Ltd. Londen:

De geheime organisatie 'Atlantis Ltd.', in de negentiende eeuw opgericht door de 'Second Founding Fathers' bouwde zijn hoofdkwartier in Londen. De leiding van 'Atlantis Ltd.' is in handen van een aantal, in de luwte van de wereldgebeurtenissen opererende, invloedrijke mensen. 'Atlantis Ltd.' heeft de beschikking over raadselachtige en zeer geavanceerde technieken.

- * John Herschel Glenn (1921): 'The First.' Oud-Astronaut en Senator van de Verenigde Staten.
- * Prinses Marjorie van Oranje-Nassau (1968): Vanaf 2007 'The Fifth' van 'Atlantis Ltd.'
- * Hannah (Indy) Brunnendorp (1986): Archeologe van het Berlijns Archeologisch Museum.
- * Josèph-Robert Kennedy III (1980): Amerikaan en 'Deputy of the First.' Tweelingbroer van Marc.
- * Captain Lawrence Oates VI (1880): Gezagvoerder van de Super-Submarine 'Sir Winston Churchill.'
- * Richard-Nicolas Winston-Soames (1948): Vader van Isa-Naomi en zoon van Mary-Jenny Soames en dus een kleinzoon van Sir Winston Churchill.
- * Leonard-Christopher Winston-Soames (1959): Vader van Richard-Benjamin en ook een zoon van Mary-Jenny Soames en dus ook een kleinzoon van Sir Winston Churchill.
- * John Watts Young (1930): Opvolger van John Herschel Glenn als 'The First' en ook Oud-Astronaut.
- * Mr. en Mrs. Adams uit Londen: Opvoeders van de zogenaamde Atlantis-Wezen.
- * Boris Jefimovitsj Nemtsov (1959): Tegenstander van de Russische President Wladimir Poetin en nu Commander/Gezagvoerder van de nieuwe Super-Submarine de 'Sir Robert Falcon Scott.' Maar hij voert nu voor zijn eigen veiligheid de naam Boris Jefimovitsj Nicolai Emtsov. (B.J.N. Emtsov) en hoopt ooit met behulp van Atlantis Ltd. Wladimir Poetin van de 'Russische Troon' te kunnen stoten.
- * Zhang Zhen (1989): Burgerjournaliste en undercover China-Correspondent van Atlantis Ltd. Zij heeft als specialisme de zaak rondom het Virologisch Instituut in Wuhan.
- * Admiraal Sir George-Michael Zambellas (1958): First Sea Lord en Chief Naval Staff sinds April 2013.
- * Eleanor Rigby (1982): Verpleegster in Laboratorium-Ziekenhuis van Atlantis Ltd. ín Londen.
- * Louise Kimball-Leakey (1985): Archeologe en kleindochter van de Archeologen Mary Leakey (1913-1996) en Jeaninne Davis-Kimball (1929-2017).

Wereldleiders:

- * David Cameron (1966): Premier van Groot-Brittannië sinds 2010.
- * Donald Tusk (1957): President van de Europese Unie sinds 2014.

- * Xi Jinping (1953): President van China sinds 2013. (Nickname: Winnie de Pooh).
- * Najib Razak (1953): Premier van Maleisië sinds 3 april 2009. (Kwalificatie: Corrupt).
- * Pranab Mukherjee (1935): President van India vanaf 25 juli 2012.
- * Michelle Bachelet (1951): Vanaf 2014 voor de tweede keer Presidente van Chili.
- * Benjamin Netanyahu (1949): Vanaf voorjaar 2015 voor de vierde keer Premier van Israël.

New Atlantis:

Wat het nog steeds raadselachtige New-Atlantis precies is en wat het doet, is slechts aan een enkeling bekend. New-Atlantis werkt in ieder geval heel nauw samen met Atlantis Ltd.

- * Battle-Princess Major Ylina: Prinses en Ambassadrice van New-Atlantis.
- * Battle-Angel General Ylana-Gabriëlla: Hoofd Bescherming Prinses Ylina. Gaby voor intimi.
- * Commander Audrey: Bij Moermansk aan boord van de Submarine 'Sir Winston Churchill' gegaan.
- * Battle-Angel Warrior Yranda: Atlantis-beveiliging bij de opgravingen in Toniná in Mexico.
- * Battle-Angel Warrior Yrenka: Atlantis-beveiliging van de Wa'chters-Den in Tibet.
- * Battle-Angel Warrior Ylonka: Atlantis-beveiliging op het Ile du Levant in Zuid-Frankrijk.
- * Major Yslaira Burns (1992): Beschermster van Hugo en Gea Anderz. Afro- en Down-Under Roots.
- * Battle-Angel Warrior Ylenka: Atlantis-beveiliging van Atlantis-Nederland in Driebruggen.

Tibet / Himalaya:

- * Kun'dga Lot'sawa (1997): De nieuwe Wa'chter en één der 'Ēka Chanauṭa Gariyō' (Uitverkorenen).
- * Tso'mo (1997): Voormalige vriendin van Kun'dga Lot'sawa. Zwanger van Kun'dga.
- * Hi'lza: Metch Kang'mi met lange witte haren en vertrouwenspersoon van Kun'dga Lot'sawa.
- * Pänchen Lama Gendün Chökyi Nyima (1989): Leeft in Ballingschap en is vaak buiten Tibet.
- * De Oude Wa'chter: Leeftijd onbekend. Hij overlijdt op 14 juli 2015.
- * Sherpa Tenzing Hillary Tqashi: Kleinzoon van de Sherpa Tenzing Norgay, die met Edmund Hillary als eerste op 29 mei 1953 de Mount Everest beklom en de top bereikte.
- * Thubten Dungkar Nyingtri (1927): Leraar in het Taktshangklooster in Bhutan en Contactpersoon met het Westen voor Atlantis Ltd..
- * Nam'gyul: Metch Kang'mi en bewaker van het Taktshangklooster in Bhutan.
- * Yue Fei: Leider van de Chinese Rode Armband Patrouilles in de Tibetaanse Autonome Regio.
- * Gyancaïn Norbu (1990): Volgens regering van China, de 11e reïncarnatie van de Pänchen Lama.

Organisatie B.A.D. (Inmiddels opgeheven):

Hoogstwaarschijnlijk werd deze organisatie in een vlag van verstandsverbijstering door Prins Bernhard der Nederlanden opgericht in de nadagen van zijn leven.

- * Johan V. (Victor) Zondernaam (1974-2015): Zelfbenoemd Black-One. Woonachtig in Schaarsbergen.
- * Fred van Niervaart (1960-2015): Omgekomen in de Ardennen (Zie Eerste Acte).
- * Adriaan (Ran) van Cramm Sr. (1931): Voormalig Black-One (Leider). Ondergedoken op Ile du Levant.
- * James Mink (1979): Vaak James M. genoemd. Was in dienst bij Prins Bernhard der Nederlanden.
- * Johan V.I. (Victor-Izak) Zondernaam Junior (1990): Geadopteerd door Johan V. Zondernaam.
- * Pjotr Nebojša Kowalski (1988): Afkomstig uit Polen.
- * Klaas Wolters (1989): Amsterdammer. Medewerker en vriend van Johan V.I. Zondernaam Junior.
- * Adriaan van Cramm Jr. (1954): Zoon van Ran. Ondergedoken.
- * Einar Halvorsen (1966): Contactpersoon Noord-Europa.
- * Qassem Soleimani (1957): Generaal bij de Iraanse Revolutionaire Garde.

Nederlandse Politie:

- * Abraham Strikker: Commissaris van de Nederlandse Politie en van de Dutch Secret Service (D.S.S.).

Nederlandse Geheime Dienst (D.S.S.):

- * Cees van Polanen: Boer en medewerker van de Nederlandse Geheime Dienst (D.S.S.).

Verenigde Staten van Amerika:

- * Rear-Admiral George-William Ballance (1960): Commandant van de Amerikaanse 4th Fleet.
- * William-Henri Norris, vijfde met deze naam, zoon van Will Norris (1990): Officier-Vlieger U.S. Navy.
- * Barak Hussain Obama (1961): President van de Verenigde Staten sinds 2009. Geboren in Honolulu.
- * John Brennan (1955): Directeur van de C.I.A. (vanaf 8 maart 2013).
- * Susan-Elisabeth Rice (1964): Nationaal Veiligheidsadviseur van de V.S. (sinds 1 juli 2013).
- * Major Kelley Johnston Jr. (1980): Pilote, met Puerto Ricaanse roots, van de Presidentiële Lockheed SR-71D Stealth-Blackbird.
- * Prof. Dr. Eleanor Armstrong (1970): Dochter van Astronaut Neil Armstrong. Presidente van het geheime Project-Constellation 2.0.
- * John van Horne (1964): Ruimtevaart-Journalist bij de Houston Chronicle.
- * Alan Alda (1936): Acteur uit serie M.A.S.H. en in de film Bridge of Spies.
- * John-William Raymond (1960): Beoogd Commandant van Amerikaanse Air Force Space-Command.
- * Mark-Raymond Kennedy (1957): Politicus en President van de Universiteit van Colorado. Leider van het project rondom de Kepler-Telescoop. Geen familie van.
- * James M. Beggs (1926): N.A.S.A. Administrator van 1981 t/m 1986.
- * Charles F. Bolden (1946): Huidig N.A.S.A. Administrator. (vanaf 17 juli 2009).
- * Kate Newell (1989): Kleindochter van astronaut Michael Collins. Legt contact met John Glenn.

Nederland:

- * Ab Oeldrich (1912-1985). Verzetsman en vervalser. Heeft na de bevrijding gewerkt bij de Politieke Opsporingsdienst (P.O.D.) en bij de Politieke Recherche Afdeling (P.R.A.). Als archiefman had hij daar veel dossiers gezien en sommige achterover gedrukt. Bewaarde deze in een donkerbruine koffer.
- * Jim Postma (1948): Rotterdams journalist in hart en nieren. Eigenaar van 'Vandaagmorgen.nl.'
- * Jana Beranová (1932): Tsjechische, in 1948 naar Nederland gekomen. Vriendin van Jim Postma.
- * Marinus (Rinus) Vuik (1946): Fotograaf, Interpol informant, Siberië-kenner. Vriend van Jim Postma.
- * Vincent d'Anafrio (1980): Levensgezel van Christina Thomassen.
- * Jan Meijerink (1954). Afkomstig uit Twente: Eigenaar van Hotel 'Het Geheim van de Prins' in Buren.
- * Barbara O' Connor (1968): Nakomelinge van Minister-President Joan Röell. (1844-1914).

Rusland:

- * Vladimir Poetin (1952): President en Alleenheerser van Rusland.
- * Sergej Koezjoegotovitsj Sjojgoe (1955): Russisch Minister van Defensie.
- * Anna Stepanovna Politkovskaja. (1958-2006): Russisch journaliste en mensenrechtenactiviste.
- * Marina Vasilievna Kovtun (1962): Sinds 2012 Gouverneur van de Moermansk-Oblast.
- * Arkadi Dvorkovitsj (1972): Russisch Vicepremier sinds 2012 in Kabinet van Dmitri Medvedev.
- * Vassily Politkovsk (1950): Oom van Anna Stepanovna Politkovskaja en woonachtig in Alma Ata.
- * Andrej Ivanovitsj Boerlaka: Generaal bij de Russische Geheime Dienst de F.S.B.. Heeft als plaatsvervangend hoofd van de Operationele Dienst van de F.S.B.-Grenstroepen, toezicht gehouden op het neerschieten van vlucht MH-17.
- * Wagner-Groep: Geheim Prive-leger van Wladimir Poetin. In 2014 opgericht door Jevgeni Prigozjin.
- * Yuri Mulner (1961): Israëlich-Russische miljardair, financier van 'Breakthrough Watch' in Chili.
- * Vassily Khrannokov (1975): Onderzoeker naar de explosie in Tunguska van 30 juni 1908, werkzaam aan de Siberian Federal University in Krasnojarsk in Rusland.

Cambodja / Schaarsbergen:

- * Commander Umie'alka Ald'e-Baran.
- * Uurie'en Duuqua'atran: De man in het 'Zwart' en later bekend als Mr. U.
- * Ay'nisha: Mysterieuze medewerkster van Commander Umie'alka Ald'e-Baran.

Mexico:

- * Joachim. Uitbater van een eettent bij de opgravingsite bij Toniná.
- * Man from Toniná. Is dit de Quetzalcoatl uit het manuscript van Hannah Brunnendorp?

Tristan da Cunha Archipel

- * Allard-Louis Adams (1991): Zogenaamde Atlantis-Wees. Volgens Atlantis gegevens in 2010 geadopteerd en 'opgevoed' door de familie Adams uit Londen. In 2015 uit 'CoconSleep' gehaald.
- * Elzemieke Green (1988): Atlantis-Wees. In 2015 gestationeerd op Tristan da Cunha.
- * Sophia Lavarello (1950): Hospita van Allard-Louis op Tristan da Cunha.

Afghanistan:

- * Sangeen Jalazadran Hacqanna (1973): Pathaan. Bijnaam in het Terreircircuit: 'The Deliverer.'
- * Zabihullah Hacqanna (1939): Pathaan, leider en oudste van het Hacqanna-netwerk in Afghanistan.
- * Zabi Hacqanna (1971): Oudste zoon en tijdelijk opvolger van Zabihullah Hacqanna.
- * Azif Hacqanna (1975-2015): Pathaan en neef van Zabihullah en Zabi Hacqanna. Afdeling Logistiek.
- * Khalil el-Rachma Hacqanna (1976-2015): Pathaan, neef van Zabihullah en Zabi Hacqanna.
- * Mar'yam Hacqanna (1995): Oudste dochter van Zabi Hacqanna. Werkt in Houston in de V.S.

Islamitische Staat (IS):

- * Abu Bakr al-Baghdadi (1971): Sinds 2010 leider van Al-Qaida en sinds 2014 ook leider van I.S..
- * Abdullah Qardash, ook wel Haji Abdullah al-Afari genoemd, beoogd opvolger Abu Bakr.
- * Amir Mohammed al-Salbi. Ook beoogd opvolger van Abu Bakr.

Samoa:

- * Luanda Waleputu (1993): Huisbewaardster op Hannah Brunnendorp 's eiland in de Pacific.
- * Maino Waleputu (1990): Sterrenkundige van Observatorium op de berg Cerro Pachón in de Andes.

Midden-Oosten:

- * Aartsbisschop Damianos I: Hoofd van St. Catharina-Klooster en de Orthodoxe Kerk van de Sinaï.
- * Aleksej Popadopoulos: Major-Domus van het St. Catharina-Klooster.
- * Jonathan Netanyahu (1946-1976): Broer van Benjamin Netanyahu, omgekomen in Entebbe.

De Krim:

- * Sergej Chroesjtsjov (1935): Lucht- en ruimtevaart-ingenieur en zoon van Nikita Chroesjtsjov.

--- . ---

'The Good, the Bad and the Ugly'

Episode 02

Woensdag 9 juni 2004

Yarn-Dagboek-000: Soe/09062004/YT1.2-002

20616 A.C. **S**oestdijk. Midden-Nederland.

14:00 uur tot 14:20 uur

De oudere man met het baardje stond, nadenkend gebogen over zijn testament waar hij net nog wat veranderingen in had aangebracht en wat hij in zijn linkerhand had, in de deuropening van het tuinhuisje op het grote landgoed op zijn wandelstok in zijn rechterhand te leunen. Ab Oeldrichs donkerbruine koffer was hij vergeten. Hier, in dit tuinhuisje, bracht hij sinds de dood van zijn vrouw, vaak hele dagen door als er niets anders voor hem geregeld was. Hij wilde naar de

begrafenisplechtigheid van de, een paar dagen eerder overleden Amerikaanse President Ronald Reagan, een goede vriend van hem, tenminste dat vond hij, maar hij mocht niet! Vroeger, toen hij nog jong was, had hij zich daar niets van aangetrokken, dan was hij met het regeringsvliegtuig gewoon gegaan en had niemand hem tegenhouden. Hij was dan gewoon naar Schiphol-Oost gereden in zijn gezagvoerders uniform, had de Fokker 70, de PH-KBX laten opstarten en was naar de Verenigde Staten gevlogen. Maar hij mocht niet van Jan-Peter, 'we hadden niet beter,' Balkenende. Hij mocht de Minister-President van Nederland niet zo! Nu werd Max van der Stoep er heen gestuurd. Die was ook al tachtig. Wat had die ouwe daar nog te zoeken? Dat hij zelf inmiddels nog ouder was, liet hij maar even in het midden. Hij zou Nancy wel even bellen, dan kon hij gelijk wat oude anekdotes met haar doornemen. Hij kende haar toch zeker al veel langer dan zij Ronald had gekend....

Op het tafeltje in het tuinhuisje lag een grote enveloppe. De documenten die erin zaten, had hij al veel eerder moeten laten archiveren, maar dat was er steeds bij ingeschoten. Hij zou ze nu wel gelijk meegeven aan James. De man met het baardje keek op zijn polshorloge. 'Hum.., James zou hier om twee uur zijn. Dat was het nu al geweest. Had hij weer andere dingen te doen?' De man met het baardje hoorde even later wat takken kraken. Er kwam iemand aan. 'Nee, aan het kabaal dat er op het bospad gemaakt werd te horen, leken het er wel meer dan één.'

'Zou James zijn vriendinnetje meegenomen hebben?' Dacht hij lachend. 'Zo P.B., mogen wij even binnenkomen?' Verschrikt draaide de man met het baardje zich om en keek in de lachende gezichten van twee oude bekenden. Sinds zijn gedwongen optreden als 'The First' van Atlantis Ltd. begin dit jaar, had hij hen niet meer gezien of gesproken. 'Let op je woorden P.B.,' dacht hij nog. 'Nee maar? Soames en Soames. Wat komen jullie hier doen? Kom binnen. Kom binnen. Helaas heb ik geen bedienden hier, dus ik kan jullie niets aanbieden.'

'Nee P.B., doe maar geen moeite. We hebben net gegeten en een lekker glas erbij gedronken,' zeiden de heren Soames bijna gelijktijdig.' Toen de beide bezoekers binnenstapten, kwam er ook gelijk nog een derde man aan de andere kant van de open plek aangelopen. De man met het baardje zag hem en schudde even indringend 'nee' naar hem zonder dat de twee anderen het zagen. 'Eerst dit oplossen,' dacht P.B. 'Wat kan ik voor jullie betekenen? Zei hij met z'n charmantste glimlach.'

15:00 uur tot 15:20 uur

Nadat de heren Soames & Soames weer vertrokken waren, kwam James, die zich bijna een uur lang, steeds ongeduldiger tussen de struiken aan de rand van de tuin bij tuinhuisje had verscholen gehouden, eindelijk naar binnen. Op het borstzakje van zijn overhemd stond met opvallende letters

J.M. Hij pakte gelijk een fles uit een kast en ging in een makkelijke stoel zitten, terwijl hij een grote slok nam. 'Hèhè, dat duurde lang. Waar ging dat allemaal over? Moet je soms ook een slokje?'

'Jawel hoor, je mag wel een fles uit de kast pakken.' Zei de man met het baardje ironisch, terwijl hij minachtend naar James keek. *'En waar het over ging, daar heb je niets mee te maken!'*

'Dacht ik ook,' antwoordde James, terwijl hij nog een slok nam. *'Maar wat kwamen die twee ouwetjes doen? Hier neem ook een slok,'* zeurde hij verder, terwijl hij de fles aan de man met het baardje aanreikte. Die trok een vies gezicht en nam de fles niet aan. *'Wat kwamen die twee oudjes doen?'* Probeerde James het voor de derde keer. *'Gaaf je niets aan!'* Zei de oudere man bits, terwijl hij zich nog even in stilte ergerde aan het onuitgenodigde gesnuffel van de beide heren die hem net weer verlaten hadden. *'Hij vond dat hij dat netjes had afgehandeld, ze hadden geen argwaan gekregen. Zijn leugens hadden ze als zoete koek geslikt, zijn verhaal zat goed in elkaar, hopelijk was hij niets vergeten, want zijn geheugen deze jaren, net een zeef.....!'*

'Hier, deze enveloppe, kan je die opbergen op onze geheime locatie in Utrecht. Vandaag nog graag,' en de man met het baardje pakte de klaarliggende enveloppe van het tafeltje en gaf hem ondersteboven aan James. Die probeerde erin te kijken, maar de enveloppe was gesloten. *'En vooral niet openen!'* James M. draaide de enveloppe om. Er stond iets op geschreven, maar wel met een groot rood kruis erdoor: *'Selle-MacLeod: Echtscheiding in Rheden 10 juni 1907.'* Er ging geen belletje van herkenning bij James rinkelen. *'Er zit iets anders in dan wat erop geschreven staat, maar archiveer het toch maar bij de S,'* merkte de man met het baardje geheimzinnig op, terwijl hij voor zichzelf toch ook maar iets inschonk, maar wel uit een andere fles. James stond op, *'moet jij trouwens niet bij de begrafenis van die Amerikaanse President zijn? Of zijn ze vergeten je uit te nodigen?'* Het gezicht van de man met het baardje betrok. *'Ga jij nu maar doen wat ik van je vraag en bemoei je niet met mijn zaken!'* Daarna draaide hij zich om en liep naar de telefoon. James liep daarna, quasi ongeïnteresseerd met de enveloppe in zijn hand het tuinhuisje uit. De deur viel achter hem in het slot. P.B. legde de telefoon weer neer, pakte een grote donkere enveloppe, waar het woord 'testament' op stond van een plank in zijn boekenkast, pakte de inhoud die nog op tafel lag, bladerde eventjes en veranderde nog iets aan de tekst, voordat hij het testament in die donkere enveloppe stopte en opborg op een andere plek in de kast en onder een dossier met het opschrift O.P.C. en de telefoon weer pakte.

16:30 uur tot 16:40 uur

Na enkele minuten door het vrij dicht begroeide bosperceel gelopen te hebben, kwam James bij zijn auto terug. Hij had hem onopvallend aan de andere kant van het bosperceel in de vrij brede berm

langs de weg geparkeerd. Achter zijn auto stond nu een ook zwart busje zonder opschriften geparkeerd.... 'Ze hadden hem dus gevonden!' Zonder op het busje te letten, liep hij naar het linker portier van zijn eigen auto en wilde instappen, maar zover kwam hij niet.....

Uit het busje stapte een in casual kleding gestoken man van een jaar of dertig en hij stak zijn hand uit naar de enveloppe die James M. nog in zijn hand had. 'Eerst je identificatie,' beet James de ander toe. 'En voorzichtig.' De man die uit het busje was gestapt, deed langzaam zijn linkerhand in zijn rechterbinnenzak en haalde er een identificatiekaart van de D.S.S. uit, die hij zo voor James hield dat die hem kon lezen. James bekeek de kaart uitvoerig en gaf daarna de enveloppe. 'En nu mijn geld graag meneer van Polanen en geen geintjes, anders weet ik je te vinden. De man die met van Polanen was aangesproken, moest glimlachen. Haalde een kleine enveloppe uit zijn binnenzak en overhandigde die aan James M.' Vergeet niet je laatste deel van onze afspraak!' Maar James had zich al omgedraaid, deed het portier van zijn eigen auto open, stapte in en reed weg.

17:00 uur tot 18:30 uur

In het tuinhuisje in het bos ging de telefoon over. De man met het baardje zat ernaast en nam hem gelijk op, 'Ja, hier James M.' klonk het aan de andere kant van de lijn, 'Ik laat de enveloppe op dit moment zakken in de map met een S, erop. Tevreden?'

'Hartelijk dank en ik zal gelijk het afgesproken bedrag naar je bankrekening overmaken.'

'Het is je geraaie ouwe, anders weet ik je te vinden hè, dat weet je!' P.B. legde de telefoon neer en liep naar zijn laptop die op de tafel stond. Daar zag hij dat er net een e-mail van Max van der Stoel was binnengekomen. Hij klikte het mailtje open en las: 'Ik zal natuurlijk je condoleances aan Nancy en de kinderen overbrengen, wees maar niet bang, Groet, Max.' Er stond nog een P.S. onder: 'Ben blij dat jij het vliegtuig nu niet zal besturen. Doei.'

'Nog niks verandert, die Max,' en hij wilde op de mail reageren, maar bedacht zich en liep naar zijn telefoon en toetste een internationaal nummer in..... Hij stond met zijn rug naar het raam en de deur en zag dus niet dat er twee in het zwart geklede dames heel voorzichtig het tuinhuisje naderden en naar binnen stapten. Hij stond zich met de telefoon aan zijn oor te ergeren, want het duurde hem veel te lang voordat hij verbinding kreeg. Plotseling werd de telefoon uit zijn handen gepakt en voelde hij een dwingende, maar duidelijk een vrouwenhand op zijn rechterschouder, die hem in een vlakbij staande stoel duwde. De vrouwenhand bleef dwingend op zijn schouder liggen en de vrouw die aan de hand vast zat, bleef achter hem staan. Hij hoorde dat zijn telefoon werd uitgeklikt. Tegelijkertijd deed de ander de gordijnen voor het grote raam dicht. Verbaasd en geschrokken kon de man met het baardje

even geen woord uitbrengen..... 'Hoe kon het dat hij deze twee niet had horen binnenkomen? Waren het er nog meer? De deur had hij toch achter James op slot gedaan?' Allerlei vragen schoten door zijn gedachten. Alle gordijnen werden dicht gedaan en de t.v. en de videorecorder werden aangezet door één van de in het donker geklede vrouwspersonen. Er werd tot nu toe nog niets gezegd. 'Wie waren dit? Wat kwamen ze doen? De vrouw die hij kon zien, pakte een videocassette, haalde de band uit de doos en deed hem in de aangezette videorecorder. 'The Good, the Bad and the Ugly' startte op....., duidelijk om eventuele andere geluiden te overstemmen, mocht er iemand buiten langs lopen..... De dame die dit allemaal gedaan had, ging voor hem zitten. Hij kende haar niet. Ze sloeg haar lange, in een strakke broek gehulde benen over elkaar. 'Mooie benen, kon hij niet nalaten om te denken.'

'Maar waarom bleef die ander achter hem staan. Het gevoel van haar hand begon hem te irriteren.' Net toen hij dit dacht, liet ze hem los en liep naar een andere stoel tegenover hem. Ze was ook blond..., 'maar...., haar kende hij!'

'The Good, the Bad and the Ugly,' begon net als gisteren zijn verhaal te vertellen. 'Jouw oudste dochter noemde jou vaak the Ugly,' merkte de laatste die was gaan zitten op, 'maar je kunt niet ontkennen dat 'the Bad' niet op ons slaat. 'The Good' zeker wel. Maar laten we eens gaan uitzoeken of 'The Ugly' hier ook 'The Bad' is...!'

'Maar Ylina,' begon de man met het baardje. 'Nee Bernie, eerst onze vragen en eerlijke antwoorden graag! Des te eerder kunnen wij weer vertrekken. De andere dame had zich nog steeds niet voorgesteld, maar moest volgens 'Bernie,' vast en zeker haar begeleider en beschermster Gabriëlla zijn..... Wat wilden deze twee van hem? Het ging vast en zeker over zijn actie van gisteren. Hij moest zich aan zijn leugens houden die hij ook aan de heren Soames had verteld! Dan zou het geen probleem zijn. Die film begon hem nu echt te irriteren.... 'Wat is er gisteren precies gebeurd?' Stelde Ylina dringend de vraag die haar inmiddels al een dag lang op de lippen brandde. Het gehele project waarvoor ze hier op Aarde was gekomen, was gisteren zo goed als vernietigd. De ontwikkelingen die bijna afgerond waren, moesten nu allemaal weer opnieuw gestart worden. Dat gaf een achterstand van jaren. En...., wat had P.B. er mee te maken?' De man met het baardje begon zijn verhaal te vertellen. Concentreerde zich om geen fouten te maken. Hij moest precies hetzelfde vertellen als wat hij eerder deze dag ook aan de heren Soames had verteld. 'Hij mocht absoluut geen andere dingen vertellen. Niets mocht op zijn betrokkenheid wijzen!'

'The Good, the Bad and the Ugly' was echt een rotfilm, vond Gabriëlla, terwijl ze toch niet nalaten kon om er af en toe met een half oog naar te kijken. Ylina gaf haar een seintje. Een afgesproken seintje. Gabriëlla stond op, liep de kamer uit, alsof ze naar het toilet ging. Alleen zonder te vragen of het mocht..... Even later ging de deur weer open en de man met het baardje schrok zich bijna een beroerte.

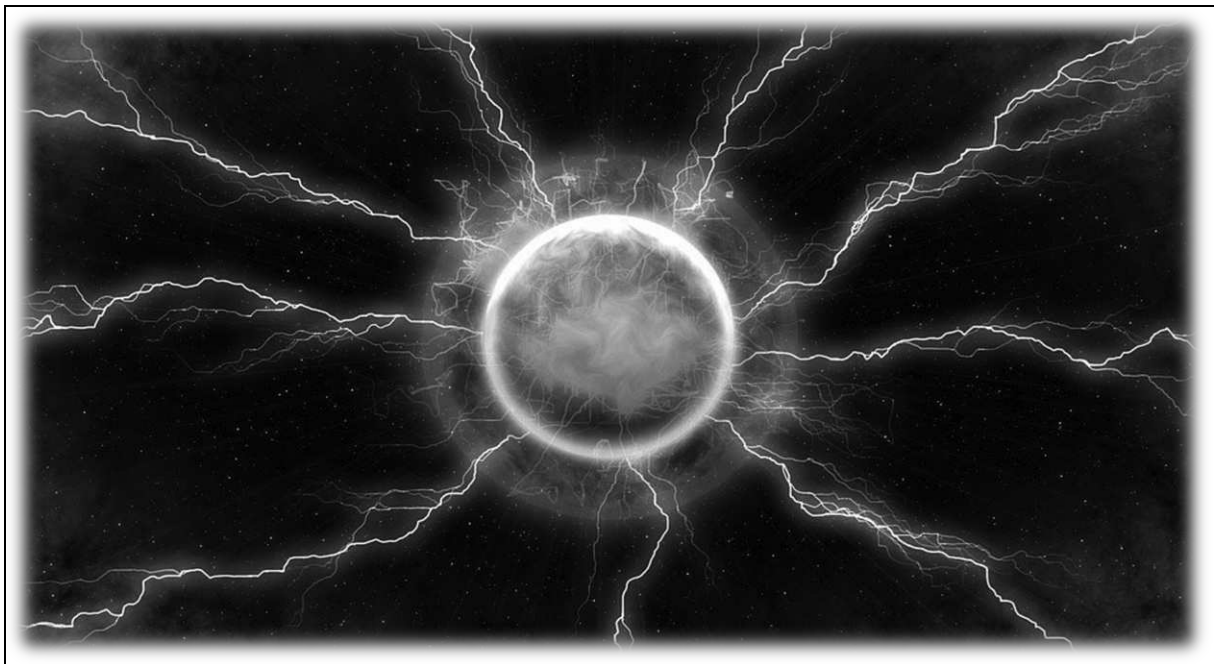
Een in oud-Griekse wapenrusting gestoken vrouwelijke krijger, met een zware bronskleurige helm op het hoofd en twee grote vervaarlijke vleugels, stapte imponerend de kamer binnen en kwam met een getrokken zwaard op hem af....! 'En nu de waarheid en alleen maar de waarheid,' siste de engelfiguur, terwijl ze de punt van het grote, vlijmscherp uitziende zwaard op zijn hart richtte! Bernard kon niet meer liegen en biechtte alles op. In een enorme spraakwaterval kwam heel zijn verhaal eruit met daarbij ook de namen van de doden. Van angst voelde hij zich duizelig worden, kreeg het benauwd en toen hij zijn verhaal verteld had, zakte hij weg in bewusteloosheid.....

Ylina kwam met een tevreden blik in haar ogen aanlopen uit haar stoel, bukte zich en legde haar hand op zijn borst. Knikte dat het niets bijzonders was, 'hij komt zo weer bij.' Ondertussen was Gabriëlla, want dat was de engelfiguur, weer terug getransformeerd in de schijnbaar ongevaarlijke blonde dame, die ze eerst ook was geweest. Ze lieten de gordijnen dicht en de t.v. aan. Ylina en Gabriëlla verlieten daarna net zo stil als ze eerder gekomen waren het huisje in het bos. Even later kwam Prins Bernhard weer bij....., hij wist alleen niet meer of hij alles van de laatste anderhalf uur gedroomd had! De film draaide nog steeds. Bernard liep naar de cd-speler die in hetzelfde kastje stond als de videoplayer. Zette de video uit en startte de cd-speler. Zachtjes klonk Willie Nelsons grote hit: 'To all the Girls I've loved before' op de achtergrond. Daarna ging hij rechtop staan en keek heel bedenkelijk. 'Heb ik nu Nancy al gebeld....? En die enveloppe? Verward keek hij rond. Waar was die enveloppe gebleven.'

'Die enveloppe moest op een veilige manier opgeborgen worden. Anders zouden de documenten die daarin zaten kunnen bewijzen dat hij die achterovergedrukt had in zijn tijd als 'The First,' het waren wel kopieën, maar toch!' Wel vond hij de enveloppe met de tekst testament erop op zijn plek op het plankje onder die andere enveloppe in de kast liggen. 'Gelukkig zag hij ook het dossier met de gegevens over de 'Uitverkorenen.' Die was hij niet kwijt!' Al zoekend had hij een donkerbruine koffer met zijn voet verder onder een kast geschoven, zodat hij er zijn voeten niet meer aan kon stoten, wat hij de laatste tijd meermalen had gedaan.....

'Waarom werd hij de laatste tijd ook zo vergeetachtig en wel op de meest ongelegen momenten. Waar was die enveloppe ook weer..!' Er werd op het raam achter hem geklopt. Verschrikt draaide hij zich om. Even later liet P.B. de in burger geklede Iraanse Generaal Qassem Soleimani binnen. 'Wees niet bang Qassem, alles is onder controle en volgens onze plannen verlopen,' zei P.B. terwijl hij hem voorging. 'Kan ik wat voor je inschenken...?' De man die binnengelaten werd, schudde zijn hoofd. 'Hier, dit lag voor je deur.' P.B. pakte de kleine enveloppe aan. Het was van een zekere Barbara O'Connor, de naam zei hem niks. Vlug maakte hij de enveloppe open. Ze kwam wel een keer langs! Ze wilde wat opheldering over enkele gebeurtenissen in de oorlog..... P.B. fronste zijn voorhoofd.....

-- . --

Yarn			009
De Röell-Code: Acte II: Voorwoord			011
De Röell-Code: Acte II: Dramatis Personae			015
<i>'The Good, the Bad and the Ugly'</i>	<i>Episode 02 - Woensdag 9 juni 2004</i>		021
Inhoudsopgave van de Röell-Code: Acte II			027
10.00: De Röell-Code: Hoofdstuk 10:	Aftermath - Dossiers - Part VI		035
10.01: 10-07-2015 Buren	Onderweg naar Huis		036
10.02: 10-07-2015 Brixham	Beefeaters op een Begraafplaats		044
10.03: 10-07-2015 Driebruggen	Rolverdeling		046
10.04: 10-07-2015 Londen	Activatie Hibernation-Cocon		050
10.05: 10-07-2015 Washington	De C.I.A. maakt zich zorgen		052
10.06: 10-07-2015 Schaarsbergen	Prijs op het Hoofd		056
10.07: 10-07-2015 Lyon	Interpol bemoeit zich ermee		059
10.08: 10-07-2015 Moskou	Kou in het Kremlin		061
10.09: 10-07-2015 Prads-Haute-Bléone	Schuilhut in de Franse Alpen		065

10.10:	10-07-2015	Londen	Gevaar uit de Ruimte	067
10.11:	10-07-2015	Aywaille	Journalist krijgt Argwaan	075
10.12:	10-07-2015	Tibet	Gered door de Cocon-functie	079
10.13:	10-07-2015	Ile du Levant	Met hoofdletsel in Ziekenhuis	082
10.14:	10-07-2015	Toniná	Actie van Hannah Brunnendorp	084
10.15:	10-07-2015	Amsterdam	Christina in Tranen	088
10.16:	10-07-2015	Harmelen	Claes en Inge verdwenen	094
10.17:	10-07-2015	Tora-Bora	Ook Terreurgroepen likken Wonden	097
10.18:	10-07-2015	Schaarsbergen	Voldoening in Schaarsbergen	105
10.19:	10-07-2015	Washington	Paraat op alle Wereldzeeën	108
10.20:	10-07-2015	Houston	Obama is niet in Houston	112
10.21:	10-07-2015	Coquimbo	Vreemde Geluiden onder de Andes	116
10.22:	10-07-2015	Stonehenge	In het nieuwe Hoofdkwartier	118
11.00:	De Röell-Code:	Hoofdstuk 11:	Dossiers - Part VII	120
11.01:	11-07-2015	Nesserveer	Terug in Nesserveer	121
11.02:	11-07-2015	Provence	Vondst in een Hotelbibliotheek	124
11.03:	11-07-2015	Toniná	Terug in Toniná	139
11.04:	11-07-2015	Schaarsbergen	Verkeerde vermoord	143
11.05:	11-07-2015	Londen	De 'First' onder Hoogspanning	148
11.06:	11-07-2015	Tibet	Onheilspellende Ontdekking in Tibet	154
11.07:	11-07-2015	Tuxtla Gutierrez	Hanna in Tuxtla Gutierrez	157
11.08:	11-07-2015	Driebruggen	Wonden likken	162
11.09:	11-07-2015	Stonehenge	Wat is dit?	165
12.00:	De Röell-Code:	Hoofdstuk 12:	Europa en het Midden-Oosten (1242-1673)	167
12.01:	12-07-2015	Nesserveer	Het Rolletje Perkament	168
12.02:	02-05-1977	Mont St. Michel	Niets is zoals het is	170
12.03:	12-01-1242	Bohemerwoud	In de Bossen bij Liegnitz	173
12.04:	12-01-1253	Crac des Chevaliers	Ontvoering op klaarlichte Dag	179
12.05:	09-11-1256	Kasteel Alamut	Val van de 'Oude Man van de Bergen'	185
12.06:	12-12-1574	Manfredonia	De Mignons van de Koning	194
12.07:	13-11-1589	Praag	De Anomalie van John Dee	197

12.08:	16-09-1609	Mortlake	Erfenis van Edward Talbot	199
12.09:	07-01-1629	Zaandam	Verdronken in de Hollesloot	201
12.10:	25-06-1673	Perigord	Besluit tot Emigratie	203
13.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 13:		Dossiers - Part VIII	208
13.01:	12-07-2015	Moermansk	Evacuatie of Ontsnapping	209
13.02:	12-07-2015	Ile du Levant	Weerzien met die 'Ouwe'	211
13.03:	12-07-2015	Londen	In de Londense Archieven	214
13.04:	12-07-2015	Toniná	Hanna en Hannah	220
13.05:	12-07-2015	Londen	Laatste Ontwikkelingen	225
13.06:	12-07-2015	Schaarsbergen	In de Aanval	228
13.07:	12-07-2015	Alma-Ata	Getuige gevonden	232
13.08:	12-07-2015	Tibet	Hi'lza is behulpzaam	237
13.09:	12-07-2015	Bhutan	In het land van de Donderdraak	244
13.10:	12-07-2015	Kaapstad	Beefeaters in Kaapstad	249
13.11:	12-07-2015	Kirkeness	Aankomst bij de Saami	251
14.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 14:		Europa en de Wereld (1673-1721)	254
14.01:	12-07-2015	<i>Nesserveer</i>	<i>Planning</i>	255
14.02:	05-05-1977	<i>Soissons</i>	<i>De Forellen</i>	257
14.03:	27-09-1673	Hellevoetsluis	Wees en Moeder	259
14.04:	24-10-1673	Perigord	Onverwachte Erfenis	261
14.05:	12-08-1674	Heenvliet	Gevecht om een Leugen	267
14.06:	22-12-1680	Hempstead	Onder de Grote Komeet	271
14.07:	19-10-1682	Norwich	Legacy of John Dee	276
14.08:	30-01-1699	Moskou	Elzemieke overleden en begraven	278
14.09:	22-06-1719	Pacific	Ama belaagd	281
14.10:	12-12-1720	Xingu	Moordenaar op de loop	287
14.11:	23-05-1721	Hoorn	Grote Brand	291
14.12:	09-07-1721	Pacific	Komeetinslag op het Zuidland	294
15.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 15:		Dossiers - Part IX	296
15.01:	13-07-2015	Driebruggen	Voorbereidingen van Christina	297

15.02:	13-07-2015	Prads-Haute-Bléone	Aflevering in de Franse Alpen	300
15.03:	13-07-2015	Tibet	De Oude Wa'chter is iets kwijt	302
15.04:	13-07-2015	Mexico	Doodlopende Reis	305
15.05:	13-07-2015	Zubovka	Evacuatie en Ontsnapping	310
15.06:	13-07-2015	Prads-Haute-Bléone	Aloisia op het Postorderadres	313
15.07:	13-07-2015	Moermansk	Ylina bij de Gouverneur	315
15.08:	13-07-2015	Moskou	Poetin is boos	317
15.09:	13-07-2015	Amsterdam	Elisa en Isa-Naomi	319
15.10:	13-07-2015	Schaarsbergen	Contact met Moskou	324
15.11:	13-07-2015	<i>Berlijn</i>	<i>Onderweg naar Berlijn</i>	326
15.12:	13-07-2015	Londen	'For the Eyes of the First Only'	330
15.13:	13-07-2015	Gangtok	Overleg op hoog Niveau	334
15.14:	13-07-2015	Cerro Pachón	Berekeningen	337
16.00:	De Röell-Code:	Hoofdstuk 16:	Holland en de Pacific (1721-1738)	339
16.01:	14-07-2015	<i>Berlijn</i>	<i>Hernieuwde Sensaties</i>	340
16.02:	21-12-1975	<i>Krimml</i>	<i>Bevroren Waterval</i>	342
16.03:	01-08-1721	Texel	Afvaart naar het Zuidland	344
16.04:	25-12-1721	Enkhuizen	Weesjongen	347
16.05:	08-01-1722	Isla Hornos	Overboord bij Kaap Hoorn	349
16.06:	15-01-1722	Antarctica	Egbert ontdekt het Zuidland	351
16.07:	14-06-1722	Samoa	Reuzeschepen bij Tau Manu'a	353
16.08:	19-08-1722	Antarctica	Een Komeet 'ontwaakt'	356
16.09:	24-08-1722	Zuid-Amerika	De Reiziger van de Kaap	358
16.10:	14-04-1737	Midden-Amerika	Egbert-Louis in het Panamese Oerwoud	360
16.11:	09-09-1738	Tahiti	Ama vist de Liefde van haar Leven op	363
17.00:	De Röell-Code:	Hoofdstuk 17:	Dossiers - Part X	365
17.01:	14-07-2015	Stonehenge	Niet te ontcijferen	366
17.02:	14-07-2015	Cerro Pachón	Uitslagen Spectrumanalyse	368
17.03:	14-07-2015	Aywaille	Journalist ontmoet Fotograaf	370
17.04:	14-07-2015	Bhutan	A very old Library	372
17.05:	14-07-2015	Tibet	Overlijden oude Wa'chter	376

17.06:	14-07-2015	Berlijn	Ontspanning en Overval	378
17.07:	14-07-2015	Moskou	Ylina en Poetin	381
17.08:	14-07-2015	Tibet	Reddingspoging van Hi'lza en Un'ica	385
17.09:	14-07-2015	Île Du Levant	Vincent in veiligheid	390
17.10:	14-07-2015	Toniná	Dr. Brunnendorp teruggehaald	392
17.11:	14-07-2015	Kirkeness	Asiel bij de Saami	394
17.12:	14-07-2015	Londen	Wat is er Onderweg?	396
18.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 18:		Europa en de Wereld (1742-1744)	398
18.01	15-07-2015	Berlijn	Uitnodiging op de Glienicker Brug	399
18.02	19-12-1975	Krimml	In de Sneeuw	401
18.03:	15-03-1742	Cambron	Bezoek van Karel-August aan Klooster	403
18.04:	16-06-1743	Frankfurt am Main	Documenten uit Goslar in bewaring	407
18.05:	12-03-1744	Lake Waramaug	Visioen van Onondago-Sachem Canassatego	410
19.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 19:		Dossiers - Part XI	414
19.01:	15-07-2015	Grozny	Christina wil terug	415
19.02:	15-07-2015	Moskou	Koerswijziging	418
19.03:	15-07-2015	Londen	Aloisia ontheemd	421
19.04:	15-07-2015	Krasnodar Krai	In de Datsja van Poetin	423
19.05:	16-07-2015	Blois	Ontdekking van Claes	425
19.06:	16-07-2015	Washington	De C.I.A. bijna weer in Paniek	428
19.07:	16-07-2015	Jan Mayen Eiland	Pakketje aan Boord genomen	431
19.08:	16-07-2015	Driebruggen	Terug op het vertrouwde Nest	433
19.09:	17-07-2015	Parijs	Glenn en Netanyahu	435
19.10:	17-07-2015	Londen	Verslag en Ontsnappingspoging	438
19.11:	18-07-2015	Praag	Aankomst in Praag	440
19.12:	19-07-2015	New Delhi	Afspraak over Afspraken	443
19.13:	19-07-2015	Tibet	Begrafenis en Overgang nieuwe Wa'chter	445
19.14:	19-07-2015	Harmelen	Claes is weer terug	450
19.15:	19-07-2015	Tristan da Cunha	Aankomst zonder Geheugen	452
19.16:	19-07-2015	Bergen	Opgedrongen Vriendschap	456
19.17:	19-07-2015	Praag	In het Voetspoor van Clinton	458

19.18:	20-07-2015	Dordrecht	Aanval is de beste Verdediging	462
19.19:	21-07-2015	Paderborn	Terugreis naar Huis	464
19.20:	21-07-2015	Bhutan	Will Norris blijvend in een Rolstoel	467
19.21:	22-07-2015	Samoa	Dr. Hannah op Vakantie	469
19.22:	22-07-2015	Nesserveer	Contact met Claes	474
19.23:	23-07-2015	Londen	Hoe staat het ervoor?	476
19.24:	23-07-2015	Washington	Staat van Paraatheid ingetrokken	479
19.25:	24-07-2015	Atlantische Oceaan	Aan Boord van de 'Sir Winston'	481
19.26:	24-07-2015	Londen	Mexicaan overleden	483
19.27:	25-07-2015	Cambodja	Ontdekking van Richard	486
19.28:	25-07-2015	Londen	Weesmeisje bij familie Adams ondergebracht	489
19.29:	27-07-2015	Tora-Bora	Umie'alka Ald'e-Baran ondergronds	491
19.30:	29-07-2015	Schiphol	Start Stage in Houston	493
19.31:	29-07-2015	Aywaille	Axel vindt nog een Spoor	495
19.32:	30-07-2015	Nesserveer	Waar is Yslaira Burns?	497
19.33:	30-07-2015	Londen	Weesmeisje vertrekt	499
19.34:	30-07-2015	Samoa	Een gezellig Avondje	502
20.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 20:		Europa en de Wereld (1744-1795)	505
20.01:	03-08-2015	Nesserveer	Hernieuwde Sensaties	506
20.02:	07-05-1977	Rocroi	De blauwe Kamer	508
20.03:	15-06-1744	Spithead	Egbert-Louis en Ama uit elkaar	510
20.04:	04-07-1744	Lancaster	Maaltijd na het sluiten van het Verdrag	513
20.05:	03-04-1761	Bull Run Mountains	Alexander McKee en Sarah Guthrie	517
20.06:	16-01-1795	Utrecht	Het Ongeluk van Marieke Kleine	521
21.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 21:		Dossiers - Part XII	523
21.01:	05-08-2015	Londen	'Strange Encounters'	524
21.02:	11-08-2015	Tristan da Cunha	Overtocht naar Inaccessable Island	526
21.03:	12-08-2015	Lyon	Interpol heeft een Spoor	528
21.04:	12-08-2015	Londen	Nog een Cocon ophalen	530
21.05:	13-08-2015	Samoa	Regen, diefstal en slaap	532
21.06:	15-08-2015	Moskou	Aanslagplegers zoek	534

21.07:	19-08-2015	Grozny	Aanslagplegers gevonden	536
21.08:	19-08-2015	Siberië	Mister U in grote Problemen	538
21.09:	20-08-2015	Polen	Moord met een Bijl	540
21.10:	20-08-2015	Moskou	Christina windt Poetin om haar Vinger	543
21.11:	21-08-2015	Schaarsbergen	Isa-Naomi neemt Wraak	546
21.12:	22-08-2015	Harmelen	De Stamboom	548
21.13:	22-08-2015	Samoa	Dr. Hannah naar de Andes	551
21.14:	23-08-2015	Londen	Met Spoed naar Londen	553
21.15:	23-08-2015	Bhutan	Tamaloa-Fou	556
21.16:	23-08-2015	Aywaille	Axel Nord in het Nauw	558
21.17:	23-08-2015	Parijs	Wie is Noor la Boudrelle?	560
21.18:	23-08-2015	Heathrow-Londen	Christina antwoordt niet meer	562
21.19:	29-08-2015	Londen	Terugreden John Glenn	564
21.20:	30-08-2015	Mexico	Vondst voor de Kust	567
22.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 22:		Nederland (1850-1879)	569
22.01:	30-08-2015	<i>Nesserveer</i>	<i>Woning aan de Dijk</i>	570
22.02:	07-05-1977	<i>Rocroi</i>	<i>Overdenkingen via Rocroi</i>	572
22.03:	23-05-1850	Soestdijk	Geheime Besprekingen	574
22.04:	26-06-1879	Den Haag	Een gewone donderdagavond	576
23.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 23:		Dossiers - Part XIII	578
23.01:	01-09-2015	Gibraltar	Proefvaart naar Tristan da Cunha	579
23.02:	04-09-2015	Tibet	Einde rouwperiode voor Oude Wa'chter	582
23.03:	06-09-2015	Andes	Ontdekking van Dr. Hannah	584
23.04:	12-09-2015	Londen	Claes en zijn 'Need to Know'	586
23.05:	14-09-2015	Andes	De Sleutel en het Slot	588
23.06:	16-09-2015	Chili	Onaangekondigde Aardbeving	590
23.07:	16-09-2015	Sinaï	Val in de Sinaï klapt dicht	593
23.08:	17-09-2015	Chili	Tweede Aardbeving	597
23.09:	18-09-2015	Driebruggen	'The Day After'	601
	De Röell-Code II: Bijlagen Acte II			607

- Stambomen en nog Meer	607
- Personen uit het Verleden	607
- Stambomen	609
- Directie-Structuur Atlantis Ltd.	612

--- . ---

De Röell-Code: Hoofdstuk 10

Aftermath

Dossiers - Part VI

Hoofdstuk 10.01

Onderweg naar Huis

Vrijdag 10 juli 2015

Yarn-Dagboek-020: Bur/10072015/YT1.2-001

20627 A.C. **B**uren. De Neder-Betuwe in Nederlands West-Gelderland.

14:00 uur tot 15:10 uur

Net voor twee uur op deze vrijdagmiddag waren wij vertrokken uit Driebruggen. Yslaira Burns, de donkere schoonheid van Atlantis Ltd. was onze chauffeur. Dat wilde ze graag. Meestal reed ik. Yslaira, die in haar vrolijke zomerkleren zo voor onze pleegdochter had kunnen doorgaan, had een plannetje vertelde ze toen we net onderweg waren. Ze nam ons mee naar een mooi hotel voor een

heerlijk rustig overnachtinkje na die hectische en spannende tijd van de afgelopen dagen rondom de wel of niet komende aanslagen in ons land. Wij hoefden ons nu nergens over te bekommeren. Yslaira regelde alles en ook om de kosten hoefden we ons geen zorgen te maken. Haar baas wist van dit plan en betaalde alles. ‘Het enige wat ik moet weten is of jullie tussen nu en morgenmiddag afspraken hebben waar je niet onderuit kan?’ Ik keek Gea vragend aan? ‘Nee,’ zei Gea, ‘maar mag ik straks wel even onze zoon bellen, zodat hij weet dat we nog een nachtje niet thuis zijn?’

Yslaira Burns knikte en vertelde verder hoe ze aan dit adres gekomen was. ‘Ik hoorde jullie gisteravond over van alles praten waar ik niets van snapte. Maar één naam was me bijgebleven toen ik naar bed ging. Jullie hadden het over een nogal ongelukkige Allard gehad. Op het internet heb ik toen die naam ingevuld. Vond een aantal Allards van Buren en heb toen een hotel voor ons drieën in het plaatsje Buren in de Betuwe geregeld.’

‘Leuk,’ antwoordde Gea gelijk op een niet uitgesproken vraag van Yslaira en ik beaamde het. ‘Heerlijk zo’n privé-beveiliging die alles regelt, vind je ook niet Gea?’

Gea beaamde het en Yslaira moest lachen. Gea moest ineens echter weer denken aan die mislukte aanslag op het hoofdkantoor van de Nederlandse tak van de Organisatie Atlantis Ltd. in het poldergebied buiten Driebruggen, waar zij en Hugo voor hun veiligheid waren ondergebracht. Wat als die aanslag wel gelukt was? Wat als die onverlaten het hoofdkantoor van Atlantis Nederland Ltd. wel hadden kunnen opblazen? Wat als de politie niet zo alert was geweest? Dan hadden ze beter gewoon thuis kunnen blijven. Daar wilde ze met Yslaira nog wel een keertje over van gedachten wisselen, maar nu niet! Gea probeerde die sombere gedachten weg te moffelen.

‘Leuk he,’ zei ze even later nogmaals, terwijl ze mij een por gaf. ‘Laten we maar proberen om even de beslommeringen van gisteren van ons af te schudden. Vind je niet Hugo?’

Ik schudde vrolijk mijn hoofd, maar zei niets. Ik had daar ook zo mijn eigen gedachten over. ‘Trouwens Yslaira? Jullie hadden het ook over ‘Down Under,’ dat was toch niet Australie?’

‘Nee hoor,’ antwoordde Yslaira zonder blikken of blozen, deze vraag had ze wel een keer verwacht. ‘Zo noemen we de extra beveiligde onderste afdeling van het gebouw in Driebruggen, waar ook de kluizen zijn opgeborgen. Daar zouden jullie extra veilig zijn geweest.’ Dit antwoord was voorlopig voldoende, dacht ze erbij. ‘Okay,’ antwoordde ik. ‘Ik was zomaar even nieuwsgierig.’

Yslaira kon nog niet de andere betekenis van ‘Down Under’ aan Hugo en Gea kwijt. Dat was nog topsecret. ‘Wij gaan nu naar Hotel ‘Het Geheim van de Prins’ aan de Peperstraat in Buren, ‘vervolgde Yslaira, speciale beveiliging van Hugo en Gea, ‘waar zo allereerst een welkomstdrankje voor ons klaar staat. Daarna gaan we lekker eten en van de zomeravond genieten. We gaan niet te laat naar bed, dat

is goed voor ons alle drie na al die emoties van gisteren. Morgenochtend staat er een uitgebreid ontbijtbuffet klaar en na de koffie breng ik jullie terug naar je huis in Nesserveer. Beschouw dit ook maar een beetje als een soort bedankje van mij, omdat ik een poosje bij jullie in huis mag wonen tot mijn eigen woning klaar is.

‘Yslaira,’ kon ik niet nalaten te zeggen, ‘het is dat je rijdt maar anders zou ik je een geweldige zoen geven. Leuk idee dit, hartelijk dank.’

‘Jazeker, ontzettend leuk,’ beaamde Gea. ‘En die zoenen hou je te goed. Ook van mij.’

‘Oh...., eh, ik heb echter nog wel één voorwaarde en wel een hele strikte voorwaarde,’ zei Yslaira ook nu weer lachend. ‘Vanaf nu wordt er niet meer gesproken over die mislukte aanslagen van gisteren. Vanaf nu gaan we genieten! Laat de zorgen maar even van je afglijden, geniet van de natuur om je heen en laat je in het Hotel maar even goed in de watten leggen, dat hebben we wel verdiend na die spannende uren. We zijn nu ‘safe’ en beveiliging heeft alles onder controle. Als er ook maar iets van een kleine anomalie in een straal van een paar kilometer om ons heen te ontdekken is, waarschuwt beveiliging ons,’ en Yslaira klopte al rijdend op haar I-Watch, ‘en wordt de melding door mij eventueel in overleg met het hoofdkwartier adequaat opgelost. En nu gaan we genieten!’

‘Afgesproken,’ beaamden wij. Yslaira was inmiddels bij Woerden de A12 opgedraaid en reed richting Oude Rijn, waar ze afsloeg richting Vianen. Bij de afslag Culemborg nam ze de N320 richting Beusichem, waarna we na nog een stukje over de N834 gereden te hebben, na ongeveer veertig minuten Buren binnen reden. Even later parkeerde Yslaira voor het hotel aan de Peperstraat.

‘Yslaira?’ stelde ik toch de vraag die me al een paar minuten op de tong brandde omdat me ineens te binnen was geschoten dat ik thuis iets vergeten was. ‘Liggen mijn geschreven stukken eigenlijk wel veilig in ons huis na die inbraken?’ Yslaira snapte mijn bezorgdheid en zei, ‘wees maar niet bang Hugo, beveiliging is in je huis geïnstalleerd en heeft alles onder controle, zoals ik al zei. Jullie huis is nu volledig inbrekersproef. Zullen we maar gaan genieten?’

16:00 uur tot 18:00 uur

Buren had stadsrechten en een beschermd stadsgezicht. Al in het jaar 1395 had het zijn stadsrechten gekregen van Ridder Allard, de toenmalige Heer van Buren en Beusichem. Het hotel met de geheimzinnige naam ‘Het Geheim van de Prins’ was gevestigd in een eeuwenoud gebouw, maar was door middel van verbouwingen wel een modern Hotel geworden en van alle gemakken voorzien. De eigenaar had ons met een lekker betuws welkomstdrankje verwelkomd en na onze spullen naar onze

kamers gebracht te hebben, zaten we zo rond vier uur in onze zomerkleren in een heerlijk zonnetje te genieten van een temperatuur van nog steeds ongeveer 24 graden. Het was echt genieten hier op het mooie en landelijk aangelegde terras achter het Hotel.

Een mooie witte kat die blijkbaar bij het hotel hoorde, kwam gelijk kennis met ons maken. We waren inmiddels ook alle drie voorzien van een heerlijk witbiertje en Gea had de ober gevraagd om van ons drieën een leuke foto te maken en die had ze net naar Hugo-R geappt. Hugo-R had direct een quasi boos appje teruggestuurd met de vraag waarom hij niet uitgenodigd was.....?

Gea nodigde hem in overleg met Yslaira gelijk ook alsnog uit, maar nu had hij andere plannen..... 'Geniet ervan,' was zijn antwoord begeleidt door een groot aantal leuke emoticons. 'Ik weet nog niet wanneer ik weer een paar dagen naar huis kom, ik ben nog het één en ander aan het regelen, maar dat zien en horen jullie nog wel.' Was zijn laatste zin, weer gevolgd door vier emoticons.

De eigenaar van het hotel, een zekere Jan uit Twente, was al even een praatje met ons komen maken en had de connectie van Buren en het Hotel, met de familie van de Oranjes in het kort aan ons uitgelegd.

'Buren mag zich met recht een echte Oranjestad noemen,' was hij begonnen, 'dit vanwege de eeuwenlange band met onze Koninklijke Familie. Willem van Oranje trouwde hier in 1551 met Anna van Buren en hier is drie jaar later, in 1554, ook hun oudste zoon Filips Willem geboren. Bij zijn geboorte kreeg hij de titel Graaf van Buren. Prinses Beatrix en Koning Willem-Alexander zijn hierdoor nog steeds Gravin en Graaf van Buren. De korenmolen op de wallen, waar jullie vast wel langs gereden zijn, draagt dan ook de toepasselijke naam 'De Prins van Oranje.' In Buren stond vroeger één van de grootste kastelen van Nederland, het Huis Buren, waarvan de laatste bewoner Frederik Hendrik, ook Prins van Oranje was.'

'Wat interessant,' antwoordde ik, 'en die prins Filips Willem is dus precies vierhonderd jaar voor mij geboren.' Toen de eigenaar weer vertrokken was, schoot me te binnen dat hij nog niets had verteld over dat geheim..... Waarom heette dit hotel 'Het Geheim van de Prins?' Ik nam me voor om hem daar op een ander moment naar te vragen.

Yslaira stelde voor, toen we alle drie ons glas bier leeg hadden, om even een wandelingetje door het oude stadje te gaan maken en Gea en ik gingen graag met haar mee. We begonnen onze wandeling langs het riviertje de Korne, wat dwars door Buren stroomde. Yslaira ontpopte zich als een echte gids. Buren was volgens haar meer dan duizend jaar geleden een Heerlijkheid geworden. Deze Heerlijkheid Buren was waarschijnlijk ontstaan bij het verdelen van het Graafschap Teisterbant in het jaar 994. Otto van Buren was familie van de laatste Graaf van Teisterbant en hij kreeg van hem een deel van dit Graafschap omdat de Graaf van Teisterbant geloofde dat de wereld in het jaar 1000 zou vergaan, ging

hij in een klooster. Hij dacht zo in de hemel te kunnen komen. De wereld verging echter niet en de Heren van Buren konden dus verder regeren. De Heren van Buren zijn echter nooit Graaf geworden, maar de op twee na laatste Heer van Buren, Allard IV, zorgde er wel voor dat de Kapel van de Heilige Maagd Maria in 1367 een parochiekerk werd en werd omgedoopt tot de Sint-Lambertuskerk en ook zorgde hij ervoor, dat het dorpje Buren in 1395 een stad werd. Hiervoor zijn de Burenaren hem nog steeds dankbaar. Die dankbaarheid is ook nog te zien aan de 'Ridder Allard-Laan' in de nieuwe buurt hier in Buren.' Ik gaf Yslaira een welgemeend applausje na deze geschiedenisles.

'Leuk, die oude gegevens, heb je dat speciaal voor dit reisje allemaal opgezocht?' Vroeg ik belangstellend, want mijn interesse in geschiedenis had Yslaira duidelijk met haar verhaal aangewakkerd. 'Da's niet zo moeilijk hoor,' reageerde ze lachend, 'dit kan je allemaal gewoon op Wikipedia vinden. Maar het leuke vind ik toch die verwijzing naar die Allard, omdat ik jullie die naam verschillende keren heb horen noemen, al is het natuurlijk niet dezelfde. Het bloed van deze Allard van Buren stroomt trouwens door de aderen van verschillende Europese vorsten en ook bij Prins Charles, Juan Carlos en nog een groot aantal anderen.'

'Ik heb trouwens pas ook een dossier over een collega met de naam Allard bij Atlantis Ltd. Engeland gelezen, 'merkte Yslaira na een korte pauze ook nog op.

'Maar wat dachten jullie ervan, zullen we nu maar eens terug naar het hotel gaan voor een lekkere maaltijd?'

18:30 uur tot 21:30 uur

Na de wandeling hadden we gezonde trek gekregen en we lieten ons de maaltijd dan ook lekker smaken. Keuze te over op de menukaart van het hotel, maar Yslaira had het ook nu weer prima geregeld. Ons menu had ze al zorgvuldig samengesteld, zodat wij de menukaart niet meer nodig hadden, zij had al voor ons besteld. Als eerste kregen we een, volgens de ober heel erg lekkere en vooral bij onze verdere maaltijd passende, ook door haar uitgezochte wijn ingeschonken.

Als voorgerecht werd een zogenaamde 'maishoender' opgediend, een groene appel met bleekselderij, crème van eidooier en beukenzwam. Dit hadden Gea en ik nog nooit gegeten, maar het smaakte heerlijk. Als hoofdgerecht kwam even later de eendenbout op tafel, opgediend met gerookte zoete aardappelcrème, bini, groene asperges, sinaasappel-steranijsjus en krokante pandanrijst. Na hiervan genoten te hebben, werd er door de ober ook nog een heerlijk nagerecht opgediend. We kregen alle drie een Bergamot Meringue taartje, wat bestond uit een frambozen-kletskep met frambozengel en een bloedsinaasappelsorbet..... Na het eten trokken we ons terug in de gelagkamer en namen plaats

rondom, de nu niet brandende, open haard. Op één van de krukjes bij de open haard lag de witte poes waar we eerder deze middag al kennis mee gemaakt hadden, maar toen wij er aan kwamen, verdween hij met een zacht gemiauw weer naar buiten. Jan kwam nu zelf vragen of we nog wat wilden gebruiken en nadat hij onze koffie had gebracht, vroeg ik hem naar dat 'Geheim van de Prins.'

'Tja,' zei hij lachend, 'dat is een heel bijzonder verhaal, dat kom ik jullie straks wel eens even op mijn gemak vertellen. Vinden jullie het goed dat ik over een paar uur als alle drukte een beetje voorbij is, antwoord kom geven op die vraag?' Wij vonden het prima.

22:15 uur tot 23:30 uur

Jan was Jan Meijerink uit Twente en hij kwam om ongeveer kwart over tien bij ons bij de open haard zitten. Hij had een versierd eikenhouten kistje in zijn handen en zette dat voor ons op het tafeltje. 'Zo, alles naar wens?' Was zijn eerste vraag. Wij konden niet anders dan positief antwoorden op die vraag. Hij verontschuldigde zich eerst dat het toch wel een beetje laat was geworden, want het was toch drukker geweest dan hij een paar uur eerder had ingeschat.

Toen Jan dat kistje op tafel zette, ging er een schok door me heen en ik keek gelijk naar Gea, zij had blijkbaar dezelfde ervaring. 'U wilde weten wat het geheim van de Prins was?' Viel hij maar gelijk met de deur in huis. 'Welnu, dit is het geheim van de Prins,' zei hij naar het kistje wijzend.

Het houten kistje was ongeveer dertig centimeter breed. De zijkanten waren rijk versierd met allerlei gegraveerde taferelen. Onder de gravures stond een in oud-gotische letters geschreven tekst met een jaartal. Deze tekst kon ik niet ontcijferen, maar Jan Meijerink had het ooit ontcijferd, vertelde hij. Er stond geschreven 'Dit kistje met deze inhoud is begraven in het jaar des Heeres 1137 samen met het lichaam van Graaf Wittekind I von Schwalenburg.' Volgens Jan was het kistje onmogelijk open te krijgen..... 'Graaf Wittekind von Schwalenburg. Die naam kende ik uit mijn sensaties..... Hoe kwam dit kistje hier?' Ik zei er echter maar even niets over. 'Ik trakteer,' zei Jan, 'wat willen jullie van me drinken?' We bestelden alle drie wat lekkers en toen we onze drankjes geserveerd hadden gekregen, begon Jan Meijerink met zijn verhaal. 'Wat ik jullie nu ga vertellen, heb ik gehoord van mijn oom van moeders kant, waarvan ik een tiental jaren geleden dit hotel heb overgenomen.'

Jan Meijerink ging er eens goed voor zitten. 'Mijn oom vertelde mij en ik weet niet waar hij de gegevens voor dit verhaal vandaan had, dat toen in 1566, zoals jullie vast wel weten, in de Nederlanden de opstand uitbrak en Willem van Oranje, lid van de leidende adel, bijna niet optrad tegen de opstandelingen en hij hiermee uit de gratie raakte bij de Spaanse Koning Filips II. Hij werd veroordeeld voor Hoogverraad en vluchtte naar zijn stamslot de Dillenburg in Duitsland. Zijn bezittingen in de

Nederlanden werden verbeurd verklaard. De oudste zoon van Willem van Oranje Filips Willem, die toen student was aan de Universiteit van Leuven in de toenmalige Zuidelijke-Nederlanden, werd gevangen genomen en vanuit Leuven naar Spanje gevoerd. Filips Willem diende als gijzelaar in Spaanse handen en zou zijn vader nooit meer terugzien. Bij de dood van zijn vader in 1584 erfde Filips Willem het Vorstendom Oranje in Frankrijk en het Graafschap Buren.'

Jan nam even een slok om zijn stembanden te smeren en vervolgde, 'op 23 november van het jaar 1606 trad hij in de Franse stad Fontainebleau in het huwelijk met Eleonora van Bourbon-Condé, een nog maar negentienjarig nichtje van Koning Hendrik III van Frankrijk en een dochter van Hendrik I van Bourbon-Condé. Hun verbintenis was een verstandshuwelijk. Filips Willem was inmiddels eenenvijftig jaar oud. Eleonora haar oom was dus Hendrik III, de Koning van Frankrijk. Hij was de eerste Franse monarch van het Huis Bourbon en van hem kreeg Eleonora dit kistje. Vraag me niet hoe hij er aan kwam, want dat vertelt het verhaal niet. Wat het verhaal wel vertelt, is dat de eerste keer dat Filips Willem en zijn vrouw in Buren waren, ze hier, in dit huis logeerden omdat er toen nog geen eigen woning voor hen was. Dit gebouw werd toen ook al als een soort hotel gebruikt en het toeval wil dat Eleonora bij haar vertrek uit Buren dit kistje hier heeft laten staan en niemand er ooit voor terug is geweest. Dit kistje is begin 1607 hier in een kamer, die als werkkamer van de Prins was gebruikt, gevonden. Dit kistje is dus het 'Geheim van de Prins'.

In al die vier eeuwen dat het kistje hier aanwezig is geweest, heeft niemand het voor elkaar gekregen om dit kistje te openen. Niemand heeft ook de euvele moed gehad om het te slopen en zo te ontdekken of er nog iets in zit.....' Jan pakte het kistje, hield het schuin en schudde het een beetje. Je kon absoluut niet horen of er misschien iets in zat....., en met een zucht zette Jan het kistje weer neer, nu echter niet in het midden van de tafel, maar aan de rand..... Wij bedankten Jan voor zijn verhaal en als een echte reisleidster stelde Yslaira voor om de zitting op te heffen en naar bed te gaan. We gaven Jan een hand en begaven ons naar onze kamers.....

23:55 uur tot 24:00 uur

Gea en ik wilden in bed kruipen, dan zouden we ons aan de opdracht van Yslaira houden om toch nog redelijk vroeg in bed te liggen, maar ik had blijkbaar te veel gedronken, want ik had aandrang, ik moest naar het toilet. Maar Gea was me voor.....

Stilletjes, nadat ik een ochtendjas over mijn pyjama had aangetrokken en tegen Gea had gezegd dat ik even beneden het toilet ging opzoeken en zij gevraagd had of ik dan gelijk haar tas mee kon nemen, die had ze blijkbaar bij haar stoel in de gelagkamer laten staan, liep ik onze kamer uit en ging beneden

naar het gastentoilet. Toen ik uitgeplast was en weer naar onze kamer terug wilde gaan, zag ik dat de gelagkamer inmiddels leeg was, iedereen was blijkbaar al naar zijn kamer. Maar de glazen en verdere vaat waren nog niet opgeruimd. Het 'Geheim van de Prins' stond nog precies zo op de tafel waar wij gezeten hadden, precies zoals Jan Meijerink het had neergezet. Voorzichtig liep ik erheen. Ik wilde het eigenlijk ook wel eens een keertje schudden om te horen of er echt niets in zat.....

Hoogstwaarschijnlijk lag er een vloertegel een beetje ongelijk, want vlak bij de tafel maakte ik een misstap, schoot met mijn knie tegen het tafeltje en zo viel het kistje eraf. Het leek een vrij stevig kistje, maar toen het met een punt op de vloer viel, viel het kapot.....! 'Ik schrok me wild! De val van het kistje leek in dit stille restaurant wel op het geluid van een donderklap.....!'

Er viel een oud rolletje perkament uit, tenminste zo zag het opgerolde en met een lint verzegeld en vastgeknoopte rolletje eruit..

Schichtig keek in om me heen, had iemand de val van het kistje gehoord. Het leek van niet.

Ik raapte het rolletje perkament op, maar het verpulverde tussen mijn vingers en viel helemaal tot stof uiteen..... Er trok een vreemde rilling door mijn lijf, maar daar schonk ik even geen aandacht aan. Zag nu ook dat ik niet over een vloertegel, maar over het handvat van de tas van Gea was gestruikeld.

Nogmaals keek ik naar het kapotte kistje. Daar kon ik nu niets mee. Ik liet het gewoon zo liggen, pakte Gea's tas en liep de gelagkamer uit en de trap op en naar onze kamer. Ik zag niet dat er uit de schaduw van de haard in de gelagkamer een witte kat ons tafeltje op sprong en heerlijk ging liggen op de plek waar het kistje gestaan had.....

Nog steeds rillend, kwam ik terug op onze kamer, waar Gea inmiddels al in bed was gekropen. 'Sorry dat je naar beneden moest.' Zei ze nog....., terwijl ik tegen haar aan kroelde en de rillingen uiteindelijk uit mijn lijf verdwenen.....

--- --

Hoofdstuk 10.02

Beefeaters op een Begraafplaats

Vrijdag 10 juli 2015

Dossier-070: Bri/10072015/YT1.2-001

20627 A.C. **B**rixham. Zuid-Engeland.

00:00 uur tot 00:45 uur

Het was heel donker deze avond. Een twaalfstal mannen liepen door de verweerde poort het oude kerkhof op. Het kerkhof lag buiten het Zuid-Engelse Brixham tussen de lage heuvels van Engelse

kustgebied. Het was slecht verlicht, slechts een eenzame straatlantaarn gaf een beetje licht en zo zag je ook minimale schaduwen van de oude bomen. Tussen de bomen met hun kronkelende takken, zochten de mannen naar een bepaalde plaats. De voorste van de twaalf mannen, die blijkbaar via de mobiel die hij in zijn rechterhand had, precies wist waar hij naar toe moest, liep stevig door, gevolgd door de anderen, die een aantal graafwerktuigen, grote batterijen en lampen met zich meedroegen. De laatsten in deze rij droegen iets wat leek op opvouwbaar scherm.

Het waren geen Beefeaters, maar in het donker leken ze er wel heel veel op. Het waren wel degelijk de uniformen van de Beefeaters die ze droegen, maar als je goed keek, was de kleurstelling verkeerd. Het waren donkerbruine uniformen, afgezet met rood. Ook stond er slechts een onbekend embleem op de plek waar bij de 'echte' Beefeaters de bekende emblemen stonden. Ook hun hoofddekseel was in diezelfde bruine tint uitgevoerd. Maar als je in het donker naar deze mannen keek, dan waren het gewoon Beefeaters. Dan zag je het verschil helemaal niet....

Vroeg in de avond van afgelopen donderdag waren deze Beefeaters in verduisterde zwarte wagens uit Londen vertrokken naar Brixham aan de zuidkust, via drie verschillende routes waren ze tegen twaalf uur bij deze oude begraafplaats aangekomen. Alle papierwerk was geregeld, ze hadden toestemming. Waren het kerkhof opgelopen, zetten een gedeelte, met de meegebrachte uitklapbare schermen af en gingen achter die schermen aan het werk.

Via een gps-apparaat op een mobiel zochten ze eerst de precieze plek en begonnen daar te graven. Blijkbaar moesten ze een bepaald oud graf ruimen.

De opgraving werd gedaan onder felle ledlampen. Ledlampen die een blauw licht verspreiden. Na een graafpartij van een minuut of tien, werd een erg verweerde oude lijkstaf uit de grond gehaald. De paar niet gravende Beefeaters hadden uit eerbied hun hoofddekseel nu afgezet en hielden dit eerbiedig voor hun hart. Met verplichte eerbied werd de staf door een aantal Beefeaters, allemaal met één hand, met de andere hielden ze ook hun hoofddekseel nu voor hun hart, naar de grootste van de drie verduisterde wagens gebracht en eerbiedig ingeladen.

Binnen drie kwartier was de operatie geklaard en reden de Beefeaters weer terug richting Londen, waar ze ook vandaan gekomen waren.

--- . ---

Hoofdstuk 10.03

Rolverdeling

Vrijdag 10 juli 2015

Dossier-071: Dri/10072015/YT1.2-010

20627 A.C. **D**riebruggen: Midden-Nederland.

14:00 uur tot 15:30 uur

Op het Nederlandse hoofdkwartier van Atlantis Ltd. in Driebruggen hadden, na het overhaaste vertrek enkele uren eerder van White-One Christina Thomassen naar Amsterdam, Hanna Dunn,

Marga van Cramm, Aloisia Ritler en Elisa van Tholen zelf de regie in handen genomen. Marga van Cramm, White-Two en dus plaatsvervangster van Christina had de rollen verdeeld. Ze zouden zelf op onderzoek uitgaan en zo mogelijk de afwezige leden van de Nederlandse tak van Atlantis Ltd. gaan helpen en ondersteunen. Hun Nederlandse Organisatie G.O.O.D. was onlangs opgegaan in de wereldwijde organisatie Atlantis Ltd. met het hoofdkwartier in Londen, maar zij hier in Driebruggen waren nog steeds vrij autonoom.

Besloten was dat Aloisia via Londen naar Zuid-Frankrijk zou afreizen, Hanna Dunn zou proberen zoveel als maar kon, Claes Vanderbaak te steunen, terwijl Elisa van Tholen White-One Christina zo goed mogelijk zou gaan bijstaan in Amsterdam. Helaas moesten ze Claes en Christina eerst nog wel opsporen, want tot op dit moment hadden ze geen bericht over hun verblijfplaats naar het hoofdkwartier gezonden. Marga zelf zou op het hoofdkwartier hier in Driebruggen blijven om alles wat nodig was te doen en met Londen te coördineren. Ook zou ze proberen achter de situatie in het ook door een aanslag getroffen Toniná in Mexico te komen, om hopelijk te horen hoe het met Will Norris ging. Will was daar gestationeerd bij archeologe Hannah Brunnendorp en sinds de aanslagen gisteren hadden ze over hen ook niets meer gehoord.

Hugo, Gea en Yslaira Burns waren inmiddels voor een verrassingsnachtje naar het Gelderse Buren vertrokken, waarna Yslaira hen morgen in de loop van de dag weer thuis zou brengen. Rond drie uur hadden Aloisia, Hanna en Elisa hun voorbereidingen gedaan, hun uniform aangedaan en één voor één verlieten ze het hoofdkwartier in Driebruggen. Marga van Cramm alleen achterlatend.

Het eerste wat Marga deed, was contact opnemen met Londen. Hoeveel was inmiddels bekend? Wat mochten de media weten en wat moest geheim blijven? Maar Londen was druk, dus ze werd in de wacht gezet. Ook voor haarzelf zette ze, terwijl ze wachtte, even alles op een rijtje. Gisteren, donderdag 9 juli waren er vijf aanslagen op vestigingen van Atlantis Ltd. geweest, waarvan er twee in ieder geval mislukt waren, oftewel verijdeld. Of waren het zes aanslagen als je de gebeurtenis bij Moermansk meetelde. Moermansk intrigeerde haar eigenlijk het meest. Wat was daar precies gebeurd? Maar dan werden die gedachten weer verdrongen door gedachten aan Claes en Christina, die beide hoogstwaarschijnlijk in Amsterdam problemen probeerden op te lossen, problemen met familieleden. Zouden die problemen ook met die aanslagen te maken hebben?

15:30 uur tot 17:30 uur

Aloisia Ritler reed als laatste weg uit het hoofdkwartier. Haar vliegtuig vertrok pas in het begin van de avond van Rotterdam-The Hague Airport, ze had dus geen haast, maar was wel nieuwsgierig en

ook ongerust hoe het er in haar Zuid-Franse paradijsje uit zou zien. Net toen ze uit de parkeergarage reed en de weg op wilde draaien, kwam er een andere auto aanrijden. De chauffeur wilde klaarblijkelijk naar het Nederlandse Hoofdkwartier van Atlantis Ltd., Aloisia wist niets van een afspraak, dus blokkeerde ze met haar wagen de inrit, stapte uit en liep eerst nog even naar de aankomende auto. De bestuurder draaide zijn raampje open en stelde zich voor als Cees van Polanen van de D.S.S., gaf haar zijn kaartje en liet zijn identificatie zien. Hij kwam verslag uitbrengen over de gebeurtenissen rondom de vrijdelde aanslag van gisteren. Aloisia gaf het door aan Marga, die daarna de procedurele scans voor bezoekers uitvoerde en Cees van Polanen binnenliet. Aloisia stapte weer in en ging op weg naar Rotterdam.

Marga ontving van Polanen in een gewone huiskamer, waarin niets leek op het ultramoderne hoofdkwartier, wat deze verbouwde boerderij toch was. Cees van Polanen complimenteerde Marga eerst met het onderkomen van hun organisatie en de beveiligingsmaatregelen en had een uitgebreid rapport bij zich, het was een kopie die Marga mocht houden.

‘Hij was gestuurd om persoonlijk de nadruk te leggen op de ramp waar ze hier in deze omgebouwde boerderij maar ternauwernood aan ontsnapt waren. Hij deed dit door te benadrukken hoeveel PETN ze in samenwerking met de plaatselijke politie in beslag hadden genomen. Dat was bijna genoeg geweest om heel deze boerderij en omgeving in één grote krater te veranderen.’ Marga zei maar niets over het feit dat hun beveiliging ervoor gezorgd zou hebben, dat de vrachtwagen met die explosieven nooit dicht bij deze boerderij had kunnen komen..... Ze bedankte Cees van Polanen voor zijn bezoek, nam het rapport onder dank in ontvangst en met een beetje bitse opmerking dat ze nog meer te doen had, begeleidde ze hem naar de uitgang. Cees van Polanen liet zich zonder protest wegsturen. Marga bleef, alsof van Polanen een oude bekende was hem in de deuropening nakijken en zwaaide toen hij wegreed. Maar boven alles wilde ze met eigen ogen zien of hij het terrein wel echt verliet.

Heel oplettend had Marga geobserveerd wat Cees van Polanen allemaal had aangeraakt en controleerde of er geen tracers waren achtergebleven. Marga kon ze niet vinden en liet via haar I-Watch ook beveiliging overal waar Van Polanen geweest was nog even scannen. Beveiliging vond ook niets, maar je kon de D.S.S. niet vertrouwen....

Marga ging weer naar de werkruimte waar op haar computer de beveiligde verbinding met Londen voor nog haar open stond. Hier kreeg ze nu een volledige update over de stand van zaken. Isa-Naomi Winston Soames was bevrijd en in goede handen. Richard-Benjamin Winston Soames bevond zich nog undercover in Moskou. Waar Christina en Claes zich op dit moment precies bevonden, wist ook Londen niet. Ook kreeg Marga officieel te horen dat Organisatie B.A.D. opgeheven was, maar dat er nog wel rekening gehouden moest worden, met activiteiten van nog actief zijnde oud-leden. Vooral de vriendin

van Johan-Victor Zonderaam Senior hield Londen nauwlettend in de gaten. Verder kreeg Marga nog te horen dat leden van de D.S.S. vanaf nu vertrouwd mochten worden..... 'Vanaf nu,' dacht Marga, 'eerder dus niet?' Maar dit hield ze wijselijk voor zich.

'Wat zou er toch met Claes en Christina aan de hand kunnen zijn?' Vroeg Marga zich af terwijl ze opstond van haar werkplek en naar de eetkamer boven ging om wat te gaan eten. Nu besepte ze pas dat ze haar gewone kleding nog steeds aan had en niet de door de dienst voorgeschreven beveiligingskleding. Ze stapte in de lift, maar liet hem nog niet naar boven gaan. Opende een lade met de letter 'M' erop. Pakte er iets uit en begon haar kleding uit te trekken. Ook haar ondergoed, maar eerst draaide ze zich nog even naar de spiegel. Heel modieus ondergoed droeg Marga. Ze lachte, bekeek zichzelf in de spiegel en dacht aan wat ze altijd zei tegen anderen, als die haar mooie ondergoed zagen: 'Als ik ooit nog eens plotseling in het ziekenhuis terecht kom, wil ik er mooi en netjes uitzien in mijn ondergoed.'

Daarna trok Marga haar slipje uit, deed haar bh ook af en stopte dit samen met haar andere kleding in een lade en drukte op de 'w' van wassen. Ze trok gelijk het uit de lade gepakte andere kledingstuk aan. Het was een soort slip. Na een vreemde handbeweging draaide Marga zich naar het knoppenpaneel van de lift en drukte op een knop. De lift kwam in beweging en bracht een in een mooi trainingspak gestoken Marga naar boven.

Boven, op haar werkplek aangekomen, liet Marga even het wereldnieuws aan zich voorbij gaan. Die immigranten-crisis vond ze toch wel heel erg. Maar Atlantis Ltd. uit Londen had bepaald dat dat voor de lokale regeringen was om daar een oplossing voor te vinden en dat Atlantis Ltd. en dus ook de Nederlandse tak zich daar niet mee moest bezighouden, precies zoals ze ook het eerste deel van dit jaar zich daar met Organisatie G.O.O.D. van afzijdig hadden gehouden. Mocht de hulp van de Wereldwijde Organisatie Atlantis Ltd. toch worden ingeroepen, dan zouden ze zich natuurlijk niet afzijdig houden en te hulp schieten, maar daar leek het nu nog niet op.

Er kwam een nieuw bericht van Atlantis Ltd. Londen binnen, een bericht over de Tunguska-Explosie van meer dan 100 jaar geleden in Siberië. Een Russische wetenschapper van de Siberian Federal University, met de naam Vassily Khrannokov, had bij Atlantis Ltd. geïnformeerd of zij daar in hun archieven dossiers over hadden? Atlantis liet haar medewerkers weten dat daar de Atlantis Archieven over gesloten waren. Dat hadden ze ook aan Khrannokov laten weten. Maar dat maakte Marga wel nieuwsgierig....., 'daar ga ik toch eens induiken,' dacht ze. 'Als ik tijd over heb.....!'

-- . --

Hoofdstuk 10.04

Activatie Hibernation-Cocon

Vrijdag 10 juli 2015

Dossier-072: Lon/10072015/YT1.2-008

20627 A.C. **L**onden. Groot-Brittannië.

07:00 uur tot 10:00 uur

De vier Beefeaters, oftewel de in die vreemde kleur uniformen geklede officieel genaamde Yeoman Wardens, waren al heel vroeg deze ochtend met hun lijkwagen via de grote goederenlift in de garage

van het laboratorium van Atlantis Ltd. onder de Tower van Londen aangekomen. Daar werd, wederom heel eerbiedig, de in Brixham opgegraven lijkst uit de wagen gehaald en het laboratorium binnen gebracht.

Laboranten in witte pakken stonden de kist al op te wachten. De Wardens plaatsten de kist voorzichtig midden op een grote tafel. Groeten eerbiedig de kist en liepen achteruit met hun hoofddekse in de hand de ruimte weer uit. Hun deel van deze missie was volbracht.

In het laboratorium werd de kist voorzichtig geopend. Een grote witte cocon werd eruit gehaald en op een andere tafel gelegd. Via enkele slangen werd de cocon aangesloten op een aantal zoemende apparaten. Even later controleerde één van de laboranten de apparatuur en verklaarde: 'Activatie Hibernation-Cocon gestart.' Twee laboranten namen achter monitoren plaats en de anderen verlieten de ruimte.

10:30 uur tot 10:45 uur

Rond half elf kwam Josèph-Robert Kennedy, samen met een aantal artsen de laboratoriumruimte, waar de cocon werd behandeld, binnen. Ze begroeten de laboranten en liepen naar de cocon. Inmiddels lag er net als in een ziekenhuis een kaart met gegevens bij de cocon en Josèph-Robert Kennedy pakte het op en las de tekst die erop stond.

'Allard-Louis Adams, geboren in 1991. In 2010 geadopteerd door de familie Adams uit Londen.' Daaronder stond een lijstje met gegevens. Kennedy gaf de kaart aan één van de artsen, die het samen met zijn collega's controleerde. 'Alles lijkt goed te gaan met de activatie?'

'Uitstekend, alle tests zijn positief,' was het antwoord van één van de laboranten achter de monitor. Josèph-Robert Kennedy schudde, terwijl hij bewonderend de ruimte verliet, zijn hoofd. 'Wat een prachtige techniek van Atlantis Ltd. is dit toch,' dacht hij, 'een nieuwe of aangepaste identiteit geven aan een eigenlijk, bijna en overbodig, overleden personage, wat eerst via die CoconSleep-functie gered kon worden en daarna in Hibernation een aangepaste identiteit kon krijgen.'

'Hé Josèph, heb je even tijd voor me!' Josèph-Robert Kennedy schrok op uit zijn gepeins en zag John Glenn naar hem wenken.... Even later zaten ze samen aan een tafeltje. Glenn had een stapeltje post en dossiers bij zich. Hij liet één nog dicht dossier met als naam erop: Sergej Chroesjtsjov, aan Josèph zien. 'Ik wil dat je weet, dat ik zit dossier zelf en als zeer geheim behandel....!'

--- . ---

Hoofdstuk 10.05

De C.I.A. maakt zich zorgen

Vrijdag 10 juli 2015

Dossier-073: Was/10072015/YT1.2-001

20627 A.C. **W**ashington D.C.: Verenigde Staten van Amerika.

09:00 uur tot 10:00 uur

C.I.A. Directeur John Brennan bezocht vanochtend vroeg en onverwachts President Obama. Rond negen uur had hij allerlei verontrustende rapporten op zijn bureau gekregen en hier wilde hij zo

spoedig mogelijk met de President over van gedachten wisselen. Hij liet zijn secretaris een spoedafpraak met de President maken. Stopte de rapporten in een beveiligde tas, riep twee beveiligers op om met hem mee te gaan en liet zich naar het White House brengen.

Daar aangekomen, kon hij gelijk doorlopen. Voor een plotseling en nogal verontrustend bezoek van de directeur van de C.I.A. moest alles in het White House wijken. John Brennan had niet voor niets deze afspraak gemaakt. De President had net met zijn vrouw ontbeten en kwam, terwijl hij zijn mond nog met een servet aan het afvegen was, John Brennan al tegemoet lopen. 'Dit lijkt me nogal belangrijk?' Informeerde Obama terwijl hij Brennan voor ging naar een werkkamer, waar ze aan een grote tafel plaatsnamen. 'Van Wereldbelang, Mister President,' was het enige wat Brennan antwoordde, voordat de deur van de werkkamer door een beveiligder achter hen gesloten werd. Op de tafel lag nog een rapport over het zogenaamde "Doomsday Plane," de nieuwe en gemodificeerde Air Force One, wat een Nucleaire Oorlog zou moeten kunnen overleven. Obama had dit dossier eerder al klaargelegd, maar dat moest nu maar even wachten. John Brennan opende zijn beveiligde tas met twee codes, codes die hij alleen kende en die iedere dag ook aangepast werden en haalde er een stapel dossiers uit, die hij voor zich op de tafel uitspreidde nadat hij even de volgorde had gecontroleerd. Na enig nadenken haalde hij het dossier over de U.F.O.-Sightings van februari van dit jaar er weer tussenuit en stopte die terug in zijn tas en de rapporten over de Chinese en Russische 'hypersonische ontwikkelingen' en over het in ontwikkeling zijnde Chinese jachtvliegtuig, van misschien wel de zesde generatie, de Chenyang JC-35, schoof hij naar de onderste plek op zijn stapeltje.

'Gisteravond om 20:00 uur plaatselijke tijd hebben onze satellieten een grote explosie of aardbeving waargenomen in het Lhotse-gebied in het door China beheerste Zuid-Tibet,' zei hij en schoof het eerste dossier, nu opengeslagen door naar President Barak Obama. 'Gistermiddag om 13:00 uur plaatselijke tijd hebben onze satellieten een aardbeving of grote explosie waargenomen op het Zuid-Franse Eiland Île du Levant in de Middellandse Zee' en hij schoof een tweede opengeslagen dossier richting Obama. 'Gisterochtend om 06:00 uur plaatselijke tijd hebben onze satellieten een aardbeving of grote explosie waargenomen bij de Mexicaanse plaats Toniná' en hij schoof een derde dossier richting de President. 'Gistermiddag om 15:00 uur plaatselijke tijd heeft er in de buurt van Moermansk een aardbeving of grote explosie in een zeegebied langs de kust voor het schiereiland Kola plaatsgevonden' en hij schoof een vierde opengeslagen dossier richting de President. 'Gisterenmiddag om 12:00 uur plaatselijke tijd is er een grote aanslag in het centrum van Londen vrijdeld. Tegelijkertijd is er ook een grote aanslag vrijdeld in het Nederlandse plaatsje Driebruggen.' John Brennan schoof een vijfde dossier richting een zich steeds meer verbazende President Obama.... 'Wacht even John,' sprak Obama de directeur van de C.I.A. aan, 'waarom is er over die, laat ik het voorlopig aardbevingen noemen, geen enkel bericht in de media verschenen?' Brennan antwoordde meteen: 'Wereldwijd Embargo Sir! Die aanslagen in Londen

en Nederland waren gericht op vestigingen van de Geheime Organisatie Atlantis Ltd., zij hebben een wereldwijd embargo op al hun activiteiten gelegd. Er mag nooit iets over hun activiteiten in de media verschijnen en dat embargo is dus gisteren bij al deze berichten in werking getreden. Niemand heeft er over bericht en zal erover berichten. Maar dit moet u wel direct weten, vinden wij als C.I.A., want er zijn gisteren dus heel wat bijzondere dingen gebeurd.’ Een butler kwam een blad met koffie binnen brengen en Obama en Brennan wachtten even met verder praten, totdat de butler weer verdwenen was. ‘Als we de tijden van die gebeurtenissen goed bekijken Mister President, dan zijn al die gebeurtenissen gelijktijdig gebeurd!’ Obama scheen even in gedachten wat rekensommetjes te maken en zei toen, ‘verdraaid Brennan, dat was me nog niet opgevallen, maar nu je het zegt. Gelijktijdig.’

‘Wat zit hierachter?’

‘Wij hebben grote vermoedens dat het een groep door Rusland gecoördineerde terreurcellen zijn.’ Dat hij ook gehoord had dat de Russische Minister van Buitenlandse Zaken Lavrov gelijk de beschuldigende vinger naar opstandige Oekraïense cellen had gericht, hield hij maar even voor zich..., het Russisch-Oekraïense conflict over de Krim moest maar even wachten. Dit ging nu voor! ‘Over die terreurcellen wil ik meer weten, ik ga daar straks Poetin over bellen.’ Merkte Obama strijdvaardig op. ‘Maar Mister President, wacht even..., er zijn nog een paar bijzonderheden die u moet weten.’

‘Vertel John, ik ben één en al oor. Des te meer ik weet, des te beter is het als ik een wereldwijde crisis moet proberen tegen te houden.’

‘De explosie bij Moermansk is gepaard gegaan met de uitstoot van radioactief materiaal. Het lijkt op één of misschien zelfs meerdere atoomontploffingen! De radioactieve straling die daarbij is vrijgekomen, is gelukkig zeer gering en voor mensen waarschijnlijk niet gevaarlijk. Het stralingsniveau in alle Europese landen wordt permanent gemeten. Sinds donderdag zijn gelukkig nog geen verhoogde waardes gedetecteerd.’

‘Wat? Maar wel radioactieve uitstoot!’ Was het enige wat Obama kon uitbrengen. ‘En last but not least Mister President,’ vervolgde John Brennan, terwijl hij het volgende dossier voor zich nam. ‘Bij Toniná in Mexico lijkt ook een hoogstwaarschijnlijk mislukte lancering van een ons onbekende raket te hebben plaatsgevonden. Een raket met afmetingen die onze raketten en raketwapens overstijgt. Onze gegevens vertellen dat deze lancering mislukt lijkt en de raket in de Golf van Mexico is terecht gekomen.’ Obama schoof zijn stoel naar achter en leunde zuchtend achterover. ‘Ik roep straks mijn oorlogskabinet bijeen en laat onze vloten positie innemen. Dank voor je alerte reageren John. De C.I.A. verdient weer een grote pluim.’ John Brennan glimlachte en dacht aan de andere grote problemen die er misschien wel aan zaten te komen rondom de ongebreidelde opkomst van de Islamitische Staat in het Midden-Oosten bijvoorbeeld! C.I.A.-spionnen hielden al langer Abu Bakr al-Baghdadi, de leider van

I.S. en sinds vorig jaar meer bekend als Kalief Ibrahim van het herstelde Kalifaat en zijn beoogde opvolgers Amir Mohammed al-Salbi en Haji Abdullah al-Afari, in de gaten, maar de gegevens hierover liet hij nu even rusten. 'First things first.' Wel keek hij op zijn horloge, want via een geheime satellietverbinding, had hij vandaag ook nog een onderhoud met Azif Hacqanna, die ook contacten met Islamitische Staat had over de vandaag geplande bijeenkomst in het Tora-Bora gebied. 'Ik wil trouwens dat je erbij blijft als ik zo Vladimir Poetin ga bellen,' merkte Obama op, 'dan zullen we hem samen eens aan de tand gaan voelen. Of denk je dat ik eerst John Glenn van die geheime organisatie Atlantis Ltd moet bellen?' Dat lijkt mij de goede volgorde Mister President. Eerst John Glenn van Atlantis Ltd. en daarna Vladimir Poetin. Ik ben heel benieuwd wat Poetin te zeggen heeft. Vooral die atoomexplosie bij Moermansk maakt me zorgen. Maar dan is het goed dat we eerst horen van John Glenn van Atlantis Ltd. wat hij hierover te zeggen heeft en welke gegevens hij er misschien ook over heeft. 'Ik ben nu eigenlijk wel toe aan nog een kop koffie,' reageerde Barak Obama en hij belde voor een verse koffie...

Dat de C.I.A. deze ochtend ook had ontdekt dat er in Tora Bora in Afghanistan allerlei geheime bedrijvigheid was, die wel toevallig na deze aanslagen plaats vond en dat daar ook Prinses Marjorie van Oranje en Atlantis Ltd. bij betrokken was, hield John Brennan ook maar even voor zich. John Brennan had ook nog niet doorgekregen dat er bij de Internationale Terreurorganisaties een aardverschuiving zat aan te komen, maar Azif, mol van de C.I.A. was ter plekke. Azif had ook het laatste dossier over de hypersonische ontwikkelingen van China en Rusland, wat Brennan ook nog voor zich had liggen, aangevuld met allerlei gegevens over verontrustende Chinese troepenconcentraties in de Himalaya, 'maar alles op zijn tijd,' dacht John Brennan. 'Trouwens John,' zei Obama terwijl hij een ander dossier uit zijn bovenste bureaulade pakte, 'Ik wil ook dat er verscherpte bewaking komt bij al onze opslagplaatsen van kernwapens! Wereldwijd, maar vooral in Europa' en hij gaf het dossier aan Brennan.

In enkele passages van het rapport stond dat de Verenigde Staten 150 kernwapens van het type B61 in Europa hebben liggen, die waren verspreid over 6 legerbasis. Het ging daarbij om Volkel in Nederland, Kleine Brogel in België, Büchel in Duitsland, Aviano en Ghedi-Torre in Italië en Incirlik in Turkije. Brennan kende dit rapport uit zijn hoofd en antwoordde: 'Komt voor elkaar Mister President.' Obama hoorde dat laatste niet meer, want hij was zich aan het verdiepen in een ander ultra geheim rapport over iets buitenaards, waar hij eigenlijk geen raadt mee wist, schoof het voorlopig opzij en pakte een ander rapport uit zijn lade, waar John Brennan 'Groom Lake: U.S. Space Force X-37 Fighter Blackstar' op zag staan.....! Het rapport over het Doomsday Plane moest ook maar even wachten.

--- . ---

Hoofdstuk 10.06

Prijs op het Hoofd

Vrijdag 10 juli 2015

Dossier-074: Sch/10072015/YT1.2-006

20627 A.C. **S**chaarsbergen. Midden-Nederland.

15:30 uur tot 16:30 uur

Johan-Victor Zondernaam Senior was alleen thuis. Wat was er allemaal misgegaan. Alles hadden ze toch tot in de puntjes geregeld. Uitvoerig was er overleg geweest, vooral met de Russische stuurgroep en met Zabihullah Hacqanna van de Verenigde Terreur-Organisaties, maar het leek er

toch op, dat het hier in Nederland bij dat vermaledijde hoofdkwartier in Driebruggen faliekant mis was gegaan en ook in Londen was het helemaal verkeerd gelopen. Waren de instructies niet duidelijk genoeg geweest? Het ergste was, dat hij de schuld voor dit falen zou krijgen. Wat zou Vladimir Poetin wel niet denken. Dat hij een onbekwame onbenul was. Een onbenul die zelfs zo'n eigenlijk eenvoudige actie niet tot een goed einde had kunnen brengen.....?

En dan nog die andere acties. Geen van de andere vier aanslagen van 0907 leken de steunpunten van dat Atlantis Ltd. te hebben kunnen vernietigen. In Tibet was alles bijna schadevrij. In Moermansk bestond de basis nog en had de Russische Marine het helemaal verkloot. En dan in Zuid-Frankrijk. Volgens zijn eerste berichten was daar één persoon in het ziekenhuis opgenomen. Om over Mexico nog maar te zwijgen. Wat hij daar over gehoord had? Een wereldwijde actie op zes fronten en dan één gewonde. Het was eigenlijk te lachwekkend voor woorden, heel pijnlijk. En het was zijn schuld! Hij sloot het Darknet op zijn laptop af. Zou Umie'alka het één en ander nog recht kunnen breien bij Poetin? Het leek er in ieder geval tijdens hun laatste gesprek op, dat zij wel een potje kon breken bij de grote Russische leider.

'Wanneer was het evaluatiegesprek gepland?' Hij zocht naar zijn agenda. Maar toen kwam er een wagen het pad naar de achteringang van de woning opgereden....., daarom zag hij niet dat er een berichtje over zijn laptop-scherm floepte over een beloning die voor zijn en Umie'alka's gevangename uitgelooft werd.....

16:30 uur tot 17:30 uur

Umie'alka stapte briesend aan de achterkant van het nog steeds in verbouwing zijnde huis, uit haar wagen. Liep direct naar de kelderverdieping, gooide met een zware klap de deur van haar werkvertrek achter zich dicht, sloot de deur zelfs af zodat ze niet gestoord kon worden. Zette haar communicatieapparatuur aan. Logde op haar sites op het Darknet in en maakte verbinding met de terreurcellen die het gisteren blijkbaar allemaal verprutst hadden. Vluchtig keek ze naar de resultaten in Tibet, Moermansk en Zuid-Frankrijk. Keurde de gebeurtenissen in Londen en Nederland geen blik waardig, maar logde na enkele ogenblikken in op een overzicht-site met gegevens over de aanslag in Mexico. Daar was van alles helemaal uit de hand gelopen. Haar dubbele agenda begon haar nu parten te spelen. Hoe moest ze dit allemaal nog recht breien?

Wat een succes-operatie had moeten worden, onder cover van een aanslag door een splintergroep van het voormalige Zappatistische bevrijdingsfront, had nu zelfs de Amerikaanse 4th Fleet naar het zeegebied bij Mexico laten opstomen. Umie'alka Ald'e-Baran was woest. Zo woest dat ze ook een

poosje Zondernaam niet wilde zien. Op haar scherm verschenen drone-beelden van de aanslag bij de Maya Piramide in Toniná in Mexico. Als Zapatisten verklede Russen lieten van alles ontploffen. Eén van hen was net voor de ontploffingen met haar instructies de Piramide ingegaan. Niemand had hem gezien. Hij wist precies waar hij wezen moest. Hij had gedaan wat hij moest doen. De drone-beelden volgden hem op de voet. Umie'alka kon zien dat alles ging volgens haar instructies. Alles ging goed. Behalve de uitwerking.

Het Orioonse schip wat op dat moment geïnitieerd werd vanuit de ruimte, vanuit deep-space, reageerde niet goed. Het had 'invisible' uit zijn schuilplaats naast de grote piramide moeten opstijgen en de oude aanvalsbasis van de Oriones aan de achterkant van de Maan moeten gaan opstarten, maar met ontstellend geraas was het schip opgestegen, zichtbaar voor alles en iedereen en na enkele seconden was het een tiental kilometers verder in de Golf van Mexico gestort.....

'Wat was er misgegaan? Het leek wel gesaboteerd!' Umie'alka kon alleen maar schelden, eerst in het Nederlands met haar Arnhemse accent, maar even later in woeste buitenaardse kreten.....! Gelukkig zag niemand op dat moment hoe haar gezicht er uit zag... Woedend gaf ze Uurie'en Duuqua'atran een paar opdrachten die alles weer in het gareel moesten brengen, miste daardoor een bericht van diezelfde Mister U, dat zijn opdracht in Wuhan geslaagd was. 'Pakketje opgestuurd naar Prads in Frankrijk.' Umie'alka sloeg met twee vuisten op tafel. 'De tientallen eeuwen geleden zorgvuldig geplande operatie was totaal mislukt! Wat nu?'

17:30 uur tot 22:00 uur

Voor haar op het scherm verschenen inlogcodes. Er werd een video-conferentie belegd op het helemaal afgeschermd Darknet. Er kwam een verbinding tot stand met het Commandocentrum van de Verenigde Terreurcellen van Zabihullah Hacqanna, ergens diep onder de bergen van Oost-Afghanistan.

Umie'alka was zo te zien weer rustig, maar van binnen kookte ze echter nog van woede. Ze zou de verantwoordelijken hiervoor krijgen. Een verbinding opende zich op haar scherm. Instructies waren in het Russisch. Maar dat was geen probleem, daar schakelde ze probleemloos naar over.

In een ander deel van het gebouw had ook Johan-Victor Zondernaam ingelogd op de video-conferentie op het Darknet. Vertaalprogramma's ingeschakeld en zat afwachtend klaar te wachten op wat komen ging. Hij maakte zich er echter grote zorgen over....

--- . ---

Hoofdstuk 10.07

Interpol bemoeit zich ermee

Vrijdag 10 juli 2015

Dossier-075: Lyo/10072015/YT1.2-001

20627 A.C. **L**yon. Oost-Frankrijk.

07:30 uur tot 10:30 uur

Abraham Strikker van de Nederlandse Politie en de D.S.S. was vanochtend al heel vroeg aangekomen op luchthaven Lyon Saint-Exupery. Voorheen was dit vliegveld beter bekend als het Lyon Satolas

Airport. Het is één van de twee luchthavens in de agglomeratie Lyon. Deze luchthaven is vernoemd naar de bekende Franse schrijver en piloot Antoine de Saint-Exupéry. De luchthaven ligt in Colombier-Saugnieu, zo'n 20 kilometer ten oosten van het centrum van Lyon. Interpol, tegenwoordig de International Criminal Police Organisation, de I.C.P.O. genoemd, had een auto naar de luchthaven gestuurd om Strikker naar het hoofdkantoor van deze Internationale Politie Organisatie aan de Quai Charles de Gaulle te brengen.

Abraham Strikker had zichzelf uitgenodigd bij Interpol, omdat hij alles wilde stroomlijnen omtrent het onderzoek naar de wereldwijde aanslagen en naar die mislukte aanslag in Nederland van gisteren. Daarna zou hij zo snel mogelijk ook weer terug naar Amsterdam vliegen.

Abraham Strikker kreeg bij binnenkomst in het hoofdkwartier eerst een kop koffie en een korte lunch aangeboden en werd na een minuut of tien naar een grote vergaderzaal geloodst, waar collega's uit vele landen al aanwezig waren. Na een kort welkomstwoord van de gelegenheidsvoorzitter, een hoge functionaris met een moeilijke naam die Abraham Strikker niet onthouden kon en vervanger was van Mireille Ballestrazzi 'Madame le Commissaire' die sinds 2012 Presidente van Interpol was en helaas deze ochtend dus een andere agenda had. Er werd gefluisterd dat ze bij de Franse President ontboden was. Daarom werd deze vroege vergadering met commissarissen uit een groot aantal bij Interpol aangesloten landen dus door een voor Abraham Strikker onbekende voorzitter geopend.

Tijdens de vergadering werd er een internationale actie tegen de aanslagplegers van de dag eerder gepland en gestroomlijnd. Abraham Strikker had geheime inlogcodes en wachtwoorden gekregen voor een, een paar uur eerder opgezette en afgeschermd website om de vorderingen in het onderzoek naar de aanslagplegers op elkaar te kunnen afstemmen.

Om een uur of elf zat Abraham Strikker met een goed gevoel alweer in het vliegtuig terug naar Amsterdam, helaas voor hem, miste hij nu wel de lunch die speciaal door Interpol in het driesterrenrestaurant, L'Auberge de Collonges-au-Mont-d'Or, het legendarische en wereldberoemde restaurant van chefkok Paul Bocuse vlakbij Lyon, was geregeld, maar dat haalde hij tijdens een komende vakantie met zijn vrouw wel in, dacht hij glimlachend. 'Dat wordt vast veel gezelliger dan met al die commissarissen.'

Tegelijk kwam er een bericht van de secretaris van de Nederlandse Minister van Binnenlandse Zaken op zijn mobiel binnen, met een afspraak voor een gesprek over twee inbraken in het plaatsje Nesserveer in de buurt van Rotterdam. Abraham Strikker fronste verbaasd zijn voorhoofd.

--- . ---

Hoofdstuk 10.08

Kou in het Kremlin

Vrijdag 10 juli 2015

Dossier-076: Mos/10072015/YT1.2-005

20627 A.C. **M**oskou. Rusland.

09:00 uur tot 10:00 uur

De Operatie met de achteraf gegeven naam 'Final Annihilation' was compleet mislukt. Vladimir Poetin was woest! Hij had de verantwoordelijke Ministers allemaal ontboden. 'Premier Dmitry

Medvedev, Minister van Defensie Sergej Sjojgoe, Chief of Staff van de Regering Sergej Prikhodko, Minister van Binnenlandse Zaken Vladimir Kolokoltsev, Minister van Noodsituaties Vladimir Puchkov en Minister van Buitenlandse Zaken Sergej Lavrov. Dit waren de leden van de Ultra-Geheime Commissie die met enkele terreurcellen hadden samengewerkt om een nieuwe, groeiende en uiterst gevaarlijke speler op het wereldtoneel van de aardbodem te laten verdwijnen. Maar ondanks dat er uiterste behoedzaamheid was betracht, was alles mislukt!

Niets mocht erop wijzen dat de Russische Regering bij de gisteren ontwikkelde acties betrokken was geweest. De schuld van het falen moest in de schoot van de Oekraïense opstandelingen gelegd worden! De drie afgevaardigden van de Verenigde Terreurorganisaties, waar alles mee gecoördineerd was, hadden niet geleverd. Alles voor 'Final Annihilation' was gereed geweest. Het kon niet misgaan. En toch was het misgelopen. Poetin kookte van woede. Nu konden ze weer opnieuw beginnen! Oekraïne moest de schuld krijgen. Dat moest nu prioriteit één krijgen!

'Medvedev, Sjojgoe, Prikhodko, Kolokoltsev, Puchkov en Lavrov,' begon Poetin en zijn stem was doordrenkt met woede, 'ik gebied jullie om zo spoedig mogelijk een einde aan die onbekende organisatie te maken. Atlantis! Hoe hebben ze het lef om zich zo te noemen! Ze mogen met geen mogelijkheid meer in staat blijven om met onderzeeboten ons machtige Rusland te bedreigen. Zorg daarvoor en ik wil in het verlengde daarvan ook een uitgewerkt plan om de Oekraïne weer bij ons Russische rijk te voegen! En die afgevaardigden van die Verenigde Terreurorganisaties worden geliquideerd, allemaal behalve die vrouw, die wil ik hier in het Kremlin zelf onder handen nemen!' Poetin keek zijn ministers allemaal één voor één, een paar seconden strak aan. Geen van hen liet zijn ogen wegdwalen. 'Ga,' was het enige wat Poetin nog zei. Eén voor één stonden de Ministers op en liepen in een bijna lachwekkende ganzenmars het kantoor uit. Nadat de laatste Minister het kantoor van Poetin verlaten had, pakte Poetin zijn telefoon, zei iets tegen een secretaresse aan de andere kant van de lijn en even later kwam er één in een net pak geklede man met een kort grijs baardje het kantoor binnen. Poetin verwelkomde hem hartelijk. 'Welkom Qassem, fijn dat je op zo'n korte termijn kon komen.' De man die Qassem genoemd werd, maakte een korte buiging en ging zitten. Qassem Soleimani, 58 jaar oud en Generaal bij de Iraanse Revolutionaire Garde stak gelijk van wal met zijn strategische plannen om Islamitische Staat ten val te brengen. Maar Wladimir Poetin's hoofd stond er nu niet echt naar. Hij had andere dingen aan zijn hoofd. Moermansk, Atlantis, de Krim!

15:30 uur tot 17:00 uur

Vladimir Poetin zat met zijn rug naar zijn bureau. Net als altijd probeerde hij ook nu weer moed te vatten voor een moeilijke taak, moed te vatten uit de portretten van zijn grote voorgangers, die op